

KEISARIN UUDET VAATTEET

Lasten pukeutumiseen liittyvä koko perheen tapahtuma

Anne Hämäläinen
Opinnäytetyö, kevät 2011
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Diak Itä, Pieksämäki
Sosiaalialan koulutusohjelma
Sosionomi (AMK)

TIIVISTELMÄ

Hämäläinen, Anne. KEISARIN UUDET VAATTEET. Lasten pukeutumiseen liittyvä koko perheen tapahtuma. Pieksämäki, kevät 2011, 75 s., 12 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Itä Pieksämäki. Sosiaalialan koulutusohjelma, sosionomi (AMK).

Opinnäytetyön tavoitteena oli lisätä vanhempien tietoisuutta lapsuuden suojelusta lasten pukeutumisen näkökulmasta sekä järjestää koko perheen mukava tapahtumapäivä Hankasalmen alueella. Yhteistyössä Hankasalmen 4H-yhdistyksen kanssa järjestettiin toukokuussa 2010 lasten pukeutumiseen liittyvä tapahtuma Keisarin uudet vaatteet. Lähestymistapa tapahtumaan oli sosiaalipedagoginen. Tapahtuman avulla haluttiin nimenomaan painottaa lasten kasvattamista yhteiskunnassa ja tavallisessa arjessa pärjääviksi onnellisiksi ja tasapainoisiksi aikuisiksi.

Tapahtuma koostui lasten muotinäytöksistä, laululeikkituokioista, MLL:n kirpputorista, messukahviosta sekä kuudesta toimintapisteestä lapsille ja aikuisille. Konstruktivistisen oppimisen näkökulman ja 4H-liiton toimintaperiaatteiden mukaisesti ajatuksena oli järjestää perheille tekemällä oppii parhaiten -tyyppisiä toimintapisteitä. Toimintapisteiden teemoja olivat vaatehuolto, tuunaus, mennyttä etsimässä, säänmukainen pukeutuminen, äitienpäiväkortti/sadut ja K18. Lisäksi tapahtumassa oli keräyspiste vaatteille, jotka toimitetaan lähiseudun lastensuojeluyksiköihin.

Tapahtuman kävijöiltä ja vapaaehtoistyöntekijöiltä saatiin palautetta kirjallisesti palautelomakkeiden kautta. Lomakkeet sisälsivät viisi avointa kysymystä, jotka käsittelivät tapahtuman onnistumista sekä sen kehittämistä. Kirjallista palautetta saatiin myös yhteistyökumppaniltani Hankasalmen 4H-yhdistykseltä. Palautteesta kävi ilmi muun muassa se, että tapahtumalle oli tarvetta, aihe oli ajankohtainen ja tapahtuma kokonaisuudessaan onnistunut. Tapahtumalle asetetut tavoitteet toteutuivat hyvin.

Toimintapisteissä käytetyt menetelmät sekä koko tapahtumakokonaisuus soveltuvat käytettäväksi esimerkiksi kouluissa, kerhoissa, päiväkodeissa, leireillä ja perhetyössä. Lisäksi menetelmät soveltuvat erilaisille ryhmille strukturoituna kunkin ryhmän tarpeiden mukaan.

Asiasanat: lapset, vanhemmat, perhe, pukeutuminen, lapsuuden suojelu, sosiaalipedagogiikka, tapahtuma, toiminnallinen opinnäytetyö

ABSTRACT

Hämäläinen, Anne. EMPEROR'S NEW CLOTHES. Event related in children's clothing for families.

75 p., 12 appendices. Language: Finnish. Pieksämäki, Spring 2011.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree in Social Services. Degree: Bachelor of Social Services.

The aim of this thesis was to increase parents' knowledge about protecting childhood via children's clothing and to produce a nice event for families in Hankasalmi. In cooperation with the 4H club of Hankasalmi an event related to children's clothing and called Emperor's New Clothes was arranged in May 2010. The approach towards the happening was socialpedagogic. With the event it was wanted to emphasize the thought of bringing children up to adults who are happy and balanced and can cope in society and in daily life.

The happening consisted of children's fashion shows, sing-a-long and play-a-long activities, flea market of MLL, cafeteria and six activity points for kids and adults. According to the constructive learning theory and the pedagogic point of view of the 4H union the thought was to arrange learning by doing -type of activity points for the families. The themes for the activity points were laundry, tuning, looking to the past, clothing in different weather, Mother's day card / fairytales and K18. There was also a table for people's old clothes to be given to the child welfare institutions nearby.

Literal feedback was given by the visitors and volunteers of the event with the help of feedback blankets. The blankets had five open questions which dealt with the success of the event and developing it. Literal feedback was also received from the Hankasalmi 4H club. The feedbacks show e.g. that there was a need for the event, the subject was topical and the event all in all was successful. The aims set for the event were fulfilled well.

The methods used in the activity points and the concept of the whole event is valid to use for example in kindergartens, schools, clubs, camps and in family work. In addition, the methods are suitable for different kinds of groups when structured for each group's needs.

Keywords: children, parents, family, clothing, protecting childhood, social pedagogic, event, functional thesis

*Olet tyhjä taulu vasta
Aivan lapsi vielä
Kaikki vasta tulossa mikä jättää jälkensä
Aivan joka päivä kaikki mitä näet
Pienet kuopat tiellä ja jyrkät ylämäet
Leiki lapsi vielä kun vain leikkiä saat
Ehdit kyllä vielä tietää kaikki maailman maat*

*Jokaisesta elämästä voi tulla runo
Voi tulla runo, romaani tai laulu
Mutta nuku nyt kun olet vielä tyhjä taulu
Mutta nuku nyt kun olet vielä tyhjä taulu*

*Kuin niityn takiaiset villapaitaan tarttuu
Kaikki kokemukset sun sielussasi karttuu
Elämäsi öinä, tulevina päivinä
Sun polkusi näyttää kuinka sinusta tulee sinä
Olet aivan lapsi vielä
Tyhjä taulu vasta
Voin vain koettaa estää sua hukkaan joutumasta*

-Suurlähettiläät

Tämä opinnäytetyö on omistettu rakkaille kummilapsilleni
Eliakselle, Fialle, Saaralle ja Hertalle.

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	7
2 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET	9
3 LAPSUUDEN SUOJELU JA LASTEN PUKEUTUMINEN	10
3.1 Vanhemman rooli	10
3.2 Lapsen tarpeet.....	13
3.3 Muoti lasten pukeutumisessa.....	14
4 TAPAHTUMAN JA TOIMINTAPISTEIDEN PEDAGOGINEN NÄKÖKULMA ..	17
4.1 Sosiaalipedagogiikka	17
4.2 Konstruktivistinen oppimisenäkemys	19
5 TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMISEN YLEISIÄ LÄHTÖKOHTIA	21
5.1 Suunnitteluvaihe	21
5.2 Toteutusvaihe.....	22
5.3 Jälkitoimenpiteet.....	23
6 KOHDERYHMÄ JA YHTEISTYÖKUMPPANI	25
6.1 Kohderyhmänä hankasalmelaiset lapsiperheet.....	25
6.2 Yhteistyökumppanina Hankasalmen 4H-yhdistys.....	26
7 SUUNNITELMA KEISARIN UUSILLE VAATTEILLE.....	28
7.1 Tapahtuman yleissuunnitelma	28
7.2 Suunnitelma toimintapisteittäin	29
7.3 Oheistoiminnan suunnitelma	33
8 TAPAHTUMAN TOTEUTUS	36
8.1 Matkalla uusiin vaatteisiin.....	36
8.2 Tapahtuman alusviikko.....	38
8.3 Tapahtumapäivä.....	39
8.3.1 Toimintapisteet.....	39
8.3.2 Oheistoiminta	41
9 PALAUTE	43
9.1 Kävijöiltä ja vapaaehtoistyöntekijöiltä saatu palaute	43
9.2 Yhteistyökumppanin palaute	44
9.3 Tapahtumatuottajan palaute.....	45
10 OMAN TYÖN ARVIOINTI.....	48

10.1 Tapahtuman toteutuksen arviointi	48
10.2 Tavoitteiden saavuttaminen	51
11 MITEN PUKEA KEISARI UUDELLEEN?	54
LÄHTEET	55
LIITTEET	
LIITE 1: Tapahtuman organisaatio.....	58
LIITE 2: Palautelomake.....	59
LIITE 3: Kirje lastenvaateyrityksille	60
LIITE 4: Mediatiedote	61
LIITE 5: Mediakartta.....	62
LIITE 6: Hankasalmen sanomien juttu torstaina 29.4.2010.....	64
LIITE 7: Mainos	65
LIITE 8: Pisteohjeistukset	66
LIITE 9: Keski-suomalaisen juttu perjantaina 7.5.2010.....	70
LIITE 10: Kuvia tapahtumasta	71
LIITE 11: K18-pisteen tunteenpurkutaulun kooste	74
LIITE 12: Hankasalmen sanomien juttu keskiviikkona 12.5.2010	75

1 JOHDANTO

”Hänellä ei ole vaatteita ensinkään! Tuolla on pieni lapsi, joka sanoo, ettei hänellä ole vaatteita ensinkään!” huutavat aikuiset ihmiset toisilleen H.C. Andersenin sadussa Keisarin uudet vaatteet (Andersen i.a.). Vaikka lapset on kautta aikojen puettu samoin kuin aikuiset, on nykypäivän seksualisoitunut muoti tehnyt aiheesta sekä yhteiskunnassa että mediassa merkittävän keskustelunaiheen. Vaikka aihe on äärimmäisen ajankohtainen ja yhteiskunnallisesti merkittävä, ei siihen mielestäni ole kiinnitetty tarpeeksi huomiota osana lasten ja lapsiperheiden elämää. Aihetta on tutkittu toistaiseksi hyvin vähän joten sillä on myös uutuusarvoa.

Ajatus lasten pukeutumiseen ja lapsuuden lyhenemiseen liittyvästä opinnäytetyöstä heräsi keväällä 2008, opintojeni ensimmäisen puolivuotisen loppupuolella. Olimme mieheni kanssa huonekaluostoksilla Varkaudessa. Erään liikkeen pihassa näin noin 5-vuotiaan tytön, jonka t-paita oli niin lyhyt ja housut niin lantiomalliset, että jo hänen seisoessaan aivan normaalisti hänen takapuolensa näkyi. Se pysäytti ja ajatus aiheeseen liittyvästä, nimenomaan toiminnallisesta opinnäytetyöstä alkoi hiljalleen kypsyä mielessäni.

Järjestin opinnäytetyönäni Hankasalmella lasten pukeutumiseen liittyvän tapahtuman Keisarin uudet vaatteet. Tapahtuma sijoittui äitienpäivän aattoon lauantaille 8.5.2010. Tapahtuma oli messumuotoinen, neljän toimintapisteen lisäksi tapahtumassa oli muun muassa Marimekon lasten muotinäytöksiä, laululeikkituokioita, MLL:n kirpputori sekä kahvio. Opinnäytetyön päätavoitteina oli lisätä vanhempien tietoisuutta lapsuuden suojelusta lasten pukeutumisen näkökulmasta sekä järjestää mukava koko perheen tapahtuma Hankasalmella.

Opinnäytetyössäni käsittelen lapsuuden suojelun ja lasten pukeutumisen välistä suhdetta vanhemman roolin, lapsen tarpeiden ja lasten muodin näkökulmista. Lisäksi avaan käsitteitä sosiaalipedagogiikka ja konstruktivistinen oppimiskäsitys. Koska tapahtuman järjestämisprosessi on oleellinen osa opinnäytetyötä, avaan myös tapahtuman järjestämisen yleisiä lähtökohtia.

Esittelen kohderyhmääni hankasalmelaisia lapsiperheitä ja kerron yhteistyökumppanistani Hankasalmen 4H-yhdistyksestä. Kunnan lapsiperheet valikoituivat kohderyhmäksi siitä syystä, että mielestäni Hankasalmella ei järjestä tarpeeksi lasten ja perheiden kulttuuri- tai muitakaan tapahtumia. Olen jo lapsesta saakka ollut aktiivisesti 4H:n toiminnassa, joten yhdistys henkilöstöineen on minulle tuttu. Sen vuoksi yhdistys oli luontainen yhteistyökumppani.

Esittelen tapahtuman suunnitelmaa yleisesti, toimintapisteittäin sekä oheistoiminnan osalta. Käyn myös vaiheittain läpi tapahtuman järjestämiseen liittyvää prosessia. Prosessi kesti tapahtuman ideasta varsinaiseen tapahtumapäivään melko tarkalleen kaksi vuotta. Raportoin työssäni Keisarin uudet vaatteet -tapahtuman suunnittelua ja toteutusta. Erittelen tapahtumaan osallistuneilta, yhteistyökumppaniltani ja tapahtumatuottajalta saamaani palautetta ja osittain sen avulla arvioin omaa toimintaani suhteessa tapahtumapäivän onnistumiseen ja opinnäytetyön tavoitteiden toteutumiseen. Lopuksi kokoan yhteen pohdintojani, joita minulle opinnäytetyöprosessin aikana on aiheesta herännyt. Koska menin naimisiin opinnäytetyöprosessini aikana, liitemateriaalissa esiinnyn tyttönimelläni Varneslahti. Lukuiloa!

2 OPINNÄYTETYÖN TARKOITUS JA TAVOITTEET

Lasten vanhempien ja ammattikasvattajien tulisi mielestäni olla tietoisempia lasten pukeutumiseen vaikuttavista tekijöistä sekä asioista, joihin pukeutuminen puolestaan vaikuttaa. Koen, että lapsuuden suojeleminen yhteiskunnassamme ylipäätään on kehittämisen arvoinen asia. Kehittämistä on mielestäni myös ihmisten kulutustietoisuudessa, ja kulutustottumusten muuttamisessa kestävän kehityksen periaatteita paremmin vastaaviksi.

Opinnäytetyön päätavoitteina oli lisätä vanhempien tietoisuutta lapsuuden suojelesta lasten pukeutumisen näkökulmasta sekä järjestää koko perheen mukava tapahtumapäivä Hankasalmen alueella. Nämä tavoitteet olivat toisiinsa nähden rinnakkaisia. Mielestäni tärkeän ja vakavan asian esille tuomisen lisäksi oli aivan yhtä tärkeää se, että päivä tarjoaisi mukavaa yhteistä tekemistä lapsille ja vanhemmille. Perheen yhteinen aika osaltaan myös edistää sitä, että lapset saavat olla lapsia.

Oma ammatillinen ja inhimillinen kasvu oli myös yksi hankkeen tärkeistä tavoitteista. Työn osatavoitteena oli pohtia ja selvittää kysymystä, minkä takia jo pienet lapset puetaan hyvin aikuismaisiin asuihin. Lyhyellä aikavälillä opinnäytetyön tarkoituksena oli saada kokemusta tapahtumapäivän järjestämisestä sekä pukeutumisaiheeseen liittyvistä toiminnallisista menetelmistä. Halusin oppia perheiden kanssa tehtävää yhteistyötä, samoin kuin verkostoyhteistyöstä erilaisten järjestö- ja yritystoimijoiden kanssa. Pidin tärkeänä myös henkilökohtaista kehitystä lastensuojelullisen ammatillisuuden sekä vanhemmuuden tukemisen taitojen osa-alueilla.

Pidemmällä aikavälillä ajateltuna tapahtuman ja opinnäytetyön oli tarkoitus aloittaa matka kohti yhteiskunnallista vaikuttamista kyseisen aiheen ympärillä. Opinnäytetyön tavoitteena oli herättää keskustelua ja ajatuksia aiheeseen liittyen, lisätä kasvattajien tietämystä aiheesta sekä tarjota erilaisia vaihtoehtoja lapsia kovasti seksualisoivan ja kuluttajiksi painostavan muodin rinnalle. Henkilökohtaisella tasolla tavoitteena oli saada kokemusta yhteiskunnallisen vaikuttamisen eri muodoista.

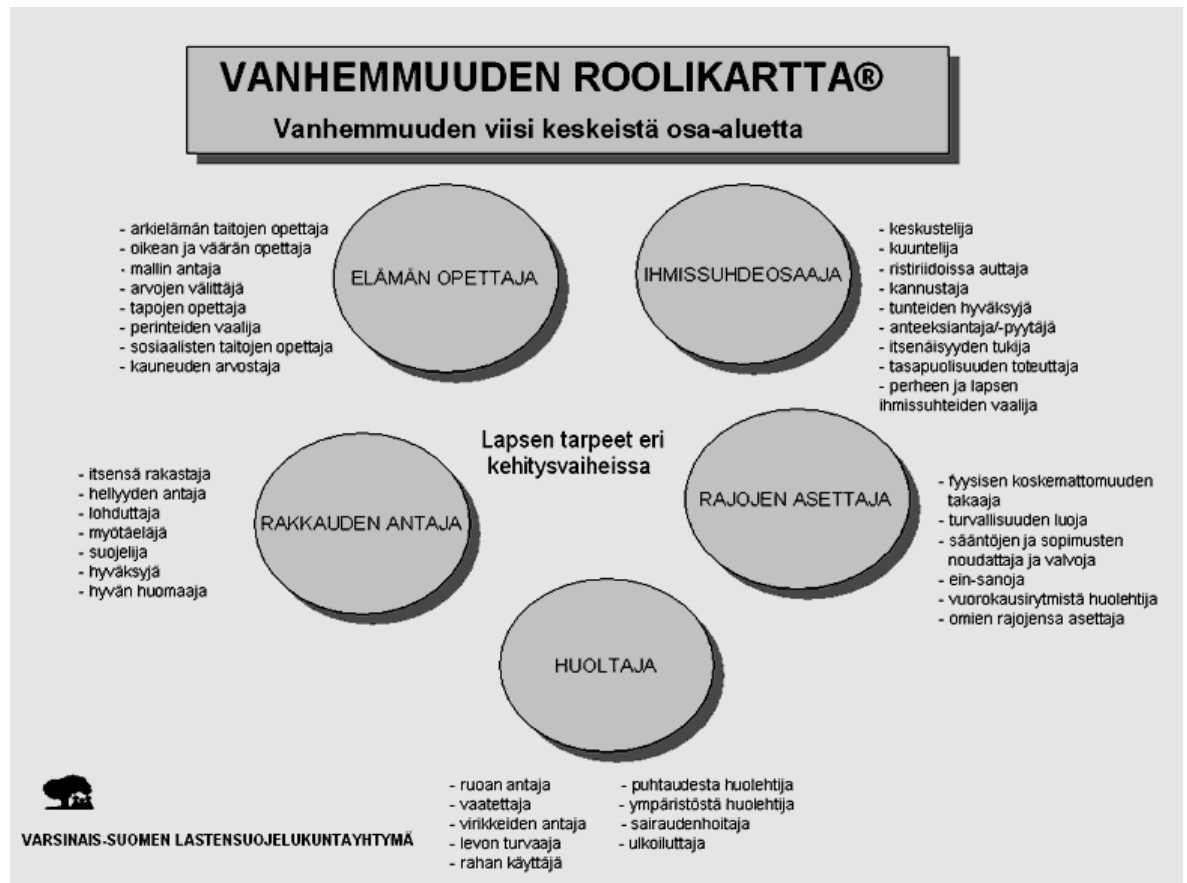
3 LAPSUUDEN SUOJELU JA LASTEN PUKEUTUMINEN

Lapsuuden suojeluun lasten pukeutumisen näkökulmasta suoranaisesti liittyviä tutkimuksia on tehty toistaiseksi suhteellisen vähän. Tämänhetkinen tutkimustieto aiheeseen liittyen painottuu lähinnä lapsuuden ja kuluttamisen tutkimuksiin. Etenkään pienten lasten ylipäätään pukeutumiseen liittyviä tutkimuksia ei juuri ole, varhaisnuorten ja nuorten pukeutumista on tutkittu enemmän. Mediassa aiheesta keskustellaan sitäkin enemmän.

Jo lapsen oikeuksien julistuksessa (Yhdistyneet Kansakunnat 1959) yhtenä periaatteena on, että lapsi tarvitse tasapainoiseen kehitykseen rakkautta ja ymmärtämystä. Periaatteessa todetaan, että lapsen tulee saada kasvaa joko vanhempiensa tai jonkun muun vastuun alaisena ilmapiirissä, jossa saa tuntea hellyyttä ja joka on sekä moraalisesti että siveellisesti turvallinen. Lasten pukeutumisen kautta voidaan osaltaan luoda tätä moraalisesti ja siveellisesti turvallista ilmapiiriä. Myös lastensuojelulaissa (Lastensuojelulaki 2007) painotetaan lapsen turvallista kasvuympäristöä ja ruumiillista sekä henkistä koskemattomuutta.

3.1 Vanhemman rooli

Aikuisen tulee vastata lapsen vaatteista (Aaltonen, Ojanen, Sivén, Vihunen & Vilén 2003, 196). Varsinais-Suomen lastensuojelukuntayhtymässä vuonna 1999 kehitetty vanhemmuuden roolikartta® (KUVIO 1) antaa vanhemmille välineen tarkastella omaa vanhemmuuttaan. Roolikartta on kehitetty vastaamaan siihen haasteeseen, miten vanhemmuutta voitaisiin arkipäivän ajattelussa hahmottaa mahdollisimman luontevasti ja selkeästi. Roolikartan avulla vanhempi voi saada tietoa siitä, miten hän eri rooleissa toimii ja vastaako hänen toimintansa lapsen tarpeita. Roolikartan keskiössä ovat lapsen tarpeet, jotka vaihtelevat lapsen ikätason mukaisesti. Vanhemmuuden päärooleja on viisi: elämän opettaja, ihmissuhdeosaaja, rajojen asettaja sekä rakkauden antaja. Jokainen päärooli jakautuu 6–9 alarooliin. (Varsinais-Suomen lastensuojelukuntayhtymä i.a.a.)

KUVIO 1: Vanhemmuuden roolikartta®

Eräs roolikartassa mainittu huoltajan alarooli on vaatettaja. Vanhemmuuden roolikartasta on tehty myös internetversio, jossa eri roolien kohdalla valitaan väittämistä omaa toimintaa kuvaavin. Vaatettajan roolia, joka on huoltajan pääroolin alla, kartassa käsitellään lapsen pukemiseen ja pukeutumiseen liittyvien väitteiden avulla. Alle 2-vuotiaiden osalta sopivasti kehittyneen roolin mukainen vastaus on ”hankin lapselleni sopivia vaatteita ja puen hänet säänmukaisesti”. Vastaavasti 2–6-vuotiaan lapsen tarpeiden mukaisesti sopivasti kehittyneessä roolissa vastaus on ”hankin lapselleni sopivia vaatteita ja ohjaan häntä pukeutumaan oppimisessa”. Sopivasti kehittyneellä roolilla tarkoitetaan sitä, että vanhempi toimii kyseisessä roolissa asianmukaisesti ja lapsen tarpeita vastaavasti. (Varsinais-Suomen lastensuojelukuntayhtymä i.a.b.)

Myös muut vanhemmuuden pääroolit kuin huoltaja sivuavat välillisesti myös lasten pukeutumista. Elämän opettajan roolissa vanhemman tehtävänä on muun muassa opettaa lapselle arkielämän taitoja kuten säänmukaista pukeutumista. Lisäksi vanhemman tulee välittää lapselle hyviä arvoja ja opettaa tapoja. Vanhemman tehtävä on olla mallina lapselle ja opettaa lasta arvostamaan kauneutta, vaatetuksen osalta

varmastikin puhtaita ja ehjiä vaatteita. Ihmissuhdeosaajan roolissa vanhemman tulee keskustella lapsen kanssa ja kuunnella tätä, toimia kannustajana ja tukea lapsen itsenäisyyttä nähdäkseni esimerkiksi lapsen itsenäisen pukeutumaan oppimisen kautta. Rakkauden antajan pääroolin alaroleista vaatetuksen kannalta tärkeäksi nousee erityisesti lapsen suojelijan rooli. (Varsinais-Suomen lastensuojelukuntayhtymä i.a.a.)

Vanhemman rooli rajojen asettajana on pukeutumisen kannalta tärkeä. Vanhemman tulee taata lapsen fyysinen koskemattomuus. Näkemykseni mukaan vanhempi voi edesauttaa tätä ja luoda lapselle turvallisuuden tunnetta myös tekemällä hyviä lastenvaatevalintoja. Vanhemman tehtävä on sanoa lapselle tarvittaessa ei, myös pukeutumisasioissa. Teoksessa *Lapsen aika* todetaan, että osa lapsista on jo pienestä pitäen hyvin tietoisia siitä, millaisiin vaatteisiin he haluavat pukeutua. Lapsi ei kuitenkaan itse aina ymmärrä, millaisia vaatteita milläkin säällä tarvitaan. Aikuisen tehtävä on päättää, mitä lapsi päällensä pukee, mutta lapsen itsetunnolle ja kehitykselle on hyväksi antaa lapsen valita itse, laittaako hän esimerkiksi siniset vai vihreät lapaset ulkoilulle. Sääolot sekä fyysinen ympäristö asettavat omat vaatimuksensa pukeutumiselle. Mikäli lapsi valitsee ylleen vaatteet, jotka eivät vastaa vanhemman omaa värisilmää tai makua, mutta eivät toisaalta vaaranna lapsen turvallisuutta tai terveyttä, on lapsen valintoja syytä kunnioittaa. (Aaltonen, Ojanen, Sivén, Vihunen & Vilén 2003, 195.)

Lumiahon mukaan suurimman osan lasten vaatteista, sekä kaapista aamulla otettaessa että kaupasta ostettaessa, valitsee äiti, joissakin tapauksissa myös isä. Kaupassa vaate ostetaan yleensä siten, että se miellyttää sekä lapsen että vanhemman silmää. Lumiahon aiemman (2004) tutkimuksen mukaan lapset saavat vaikuttaa pukeutumiseensa, mikäli haluavat, mutta lasten valinnat tapahtuvat kuitenkin aina vanhempien valvonnan alaisuudessa. (Lumiaho 2009, 57, 70.) Tästä voidaan päätellä, että loppujen lopuksi on vanhemman käsissä, mitä lapsi päälleen pukee. Empiiristä tutkimusta tarvittaisiin lisää siinä, mikä saa osan vanhemmista pukemaan lapset aikuismaisesti.

Lapsuuden kulutuskulttuurin ymmärtämiseksi täytyy kiinnittää huomiota siihen, miten lapset kasvavat kuluttajiksi sekä siihen, millaisen mallin ja kasvatuksen vanhemmat lapsilleen kuluttajina antavat. Ymmärrettävästi vanhemmilla on suuri rooli siinä, miten lasten kulutusidentiteetti muotoutuu. Lapsen kulutus on hyvin tiiviisti yhteydessä

vanhempien kulutukseen, erityisesti vielä siten, että vanhemmat usein kuluttavat lastensa puolesta. (Martens, Southerton & Scott 2004, 174–175.) Ennen ajateltiin, että lapset ovat tulevaisuuden kuluttajia, ennemmin säästämässä varojaan tulevaisuuteen kuin ostamassa mitään uutta. Nykypäivänä lapset nähdään selkeästi omana kuluttajaryhmänään. He kuluttavat omia varojansa ja sen lisäksi vaikuttavat myös siihen, mihin heidän vanhempansa kuluttavat varojaan. Pohtimisen arvoista onkin, miten nykypäivän vanhemmat pystyvät opettamaan lapsilleen vastuullista kuluttamista ajatellen myös kestävää kehitystä, kun markkinoiden paine ostamiseen on niin suuri. (McNeal i.a.)

3.2 Lapsen tarpeet

Liikkumisen ja syömisen lisäksi pukeutuminen on yksi kaikkein tavallisimmista inhimillisen toiminnan ja tekemisen muodoista. Pukeutumisen tehtävä on sekä käytännöllinen, esteettinen että kommunikatiivinen. Vaatteet suojaavat ihmistä eri säässä ja eri lämpötiloissa ja luovat säädyllyisyyttä. (Uotila 1995, 31.) Valtakunnallisissa varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa linjataan, että lapselle ominaista toimintaa ovat leikkiminen, liikkuminen, tutkiminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu (Stakes 2005, 20). Lapsen tarpeet pukeutumisen suhteen lähtevätkin siitä, että oikeanlaisissa vaatteissa lapsi voi toteuttaa näitä kaikki päivittäisessä arjessaan. Pukeutumisen avulla lapselle voidaan näin ollen mahdollistaa pidempi lapsuus, sillä oikeanlaisissa vaatteissa lapsi saa näyttää lapselta sekä toimia kuten lapsi ilman, että hänen siveellisyytensä vaarantuu liian paljastavien vaatteiden takia.

Bragge-Raappanan mukaan lastenvaatteiden tulisi olla helposti puettavia, väljiä, värikkäitä. Tärkeää on se, että vaatteissa on mukava olla. Vaatteet voivat myös tukea lapsen persoonallisuutta merkittävällä tavalla. (Holopainen 2000, 15.) Vauvan ja leikki-ikäisen vaateilta vaaditaan muun muassa myös helppohoitoisuutta sekä turvallisuutta. Trikoiset, froteiset ja yksinkertaiset vaatteet ovat käytännöllisiä. Luonnonkuidut hengittävät tekokuituja paremmin, joten ne ovat keinokuituja parempi vaihtoehto. Vaatteiden tulee olla turvallisia sekä sopivan kokoisia, ei liian pieniä ja kiristäviä eikä toisaalta liian suuria kantaa. Vaatteiden täytyy myös kestä kulutusta, sillä ne altistuvat aikuisten vaatteita suuremmalle rasitukselle käytössä. Lasten vaatteita myös pestään

usein. Etenkin lasten ulkovaatteiden tulee olla ehjiä. Kerrospukeutuminen on suositeltavaa ja vaatekerrosten määrään vaikuttavat vaatteiden ominaisuudet, sääolosuhteet sekä se, miten aktiivisesti lapsi toimii ja liikkuu. (Aaltonen, Ojanen, Sivén, Vihunen & Vilén 2003, 197–199.)

Anu Lumiahon tutkimuksen mukaan alle kouluikäisille lapsille itselleen pukeutumisen merkitys on hyvin käytännönläheinen. Myös lasten mukaan pukeutumisen tehtävänä on lämmittää sekä luoda säädyllisyyttä. Näin ollen lasten omasta näkökulmasta pukeutumisen tehtävä on nimenomaan käytännöllinen, ei niinkään esteettinen tai kommunikatiivinen. Lumiahon tutkimuksesta käy ilmi, että lapsille tärkeää on vaatteiden tunnistettavuus. Lumiaho arveleekin ansiokkaasti, että tähän seikkaan saattaa vaikuttaa päiväkotien tapa painottaa perheille vaatteiden nimikoinnin tärkeyttä. (Lumiaho 2009, 67–69.)

Lumiahon tutkimuksen mukaan toisten lasten pukeutumisella ei ole merkittävää vaikutusta lapsille eikä toisten lasten pukeutuminen vaikuta kaveri- ja ystävyysuhteiden luomiseen. Lapset kuitenkin kiinnittävät jonkin verran huomiota toistensa vaatetukseen. Erityisesti vaatteiden samanlaisuus kiinnittää lasten huomiota, mutta samanlaisilla vaatteilla ei kuitenkaan ole merkitystä lasten käyttäytymiseen toista lasta kohtaan. Kommentointi samanlaisista vaatteista on joko neutraalia tai positiivista. Tutkimus vahvistaa myös sitä, etteivät alle kouluikäiset lapset tavoittele pukeutumisellaan erottautumista tai persoonallisuuden korostamista. (Lumiaho 2009, 67–69.)

3.3 Muoti lasten pukeutumisessa

Viime vuosina lasten muoti on ollut kiihkeä keskustelunaihe mediassa. Keskustelua on eniten herättänyt varmastikin pikkutyttöjen vaatemuodin aikuistuminen: tyttäret pukeutuvat kuten äitinsä. Ilmiönä tämä ei ole uusi, kautta aikojen lapset ovat pukeutuneet kuten aikuiset. Nyt paheksuntaa aiheuttaa kuitenkin vaatteiden seksikkyyys. Aution mukaan tämä on seurausta sille, että ihmisten elämäntapa kaiken kaikkiaan on nykypäivänä seksualisoitunut. Autio korostaa artikkelissaan sitä, että perinteisesti lapset on Suomessa jo ilmastonkin vuoksi puettu käytännöllisesti, mutta nykyään

viisivuotiaalla tytöllä saattaa yllään esimerkiksi napapaita, minihame ja lasten rintaliivit. (Autio 2004, 35.)

Ilmiö ei kosketa poikia niin syvästi kuin tyttöjen pukeutumista. Pojista ja heidän pukeutumisestaan ei juuri mediassa keskustella. Aution toteaa, että tämä johtuu yleistyksestä, jonka mukaan pojat eivät ole niin kiinnostuneita muodista vaan suuntaavat kiinnostustaan esimerkiksi liikunnallisiin aktiviteetteihin. On kuitenkin huomattava, että myös pojat ovat kuluttajina muuttuneet ja myös he panostavat aiempaa enemmän ulkonäkönsä. (Autio 2004, 35.)

Nykypäivänä lähes jokaisella muotimerkillä on oma lastenvaatemallisto. Joidenkin yritysten mallistot suunnitellaan erillään aikuisten mallistoista, toisten mallistot ovat lasten ja aikuisten kohdalla hyvinkin yhteneväiset. Suunnittelijoilla on paljon valtaa siinä, millaisiin vaatteisiin puettuja lapsia yhteiskunnassamme nähdään. Tyypillisimmillään muotikuvassa oleva tyttö näyttää hyvin feminiiniseltä ja poika puolestaan rennolta pikkumieheltä. Lapset näyttävät aikuisilta pienoiskoossa. Kuvat voivat myös sisältää seksuaalisia vihjeitä kuten vetoavia katseita ja asentoja. (Tommola 2011, 30.)

Mikä sitten on lastenvaatteiden ja lastenmuodin aikuistumisen taustalla? Arivaara-Suomalaisen (2002) mukaan lapsen sosiaalinen asema yhteiskunnassa on muuttunut. Lapset joutuvat lisäksi kohtaamaan valtavan määrän mainoksia, joissa ihannoidaan menestyneitä, seksikkäitä ja trendikkäitä ihmisiä. Tämä taas johtaa siihen, että aikuisilta mallia ottavat lapset kiinnittyvät kulutuskeskeisen yhteiskunnan ja brändien myymiin tuotteisiin, joita ovat esimerkiksi aikuisten silmissä seksikkäiltä näyttävät vaatteet. (Arivaara-Suomalainen 2002, 28–29.) Anu Lumiahon tutkimuksesta käy ilmi, että hänen tutkimusryhmänsä lapset olivat kiinnittäneet huomionsa mediassa näkyviin vaatteisiin. Lapset olivat kiinnittäneet huomionsa erityisesti televisio-ohjelmissa ja –mainoksissa sekä lehdissä olleisiin vaatteisiin. (Lumiaho 2009, 59.)

Lumiahon mukaan nyky-yhteiskunnassa on entistä tärkeämpää se, että lapset osaavat kuunnella itseään sekä ilmaista mielipiteensä ja halunsa. Lapset nähdään aiempaa erillisempinä vanhemmistaan ja heidät yksilöidään selkeämmin. Nämä erillisyydet ja yksilöllisyydet näkyvät myös pukeutumisessa. Lapset saavat hyvin usein oman tahtonsa

läpi oman pukeutumisensa suhteen. (Lumiaho 2009, 24.) Vanhemmuus ja kasvatustyyli ovat muuttuneet yhteiskunnan ja kulttuurin sekä perhekäsityksen muuttuessa.

On vaikeaa ennustaa aikuismaisen pukeutumisen ja seksuaalisoinnin seurauksia ja vaikutuksia. Teinivaatteet eivät vahvista lasten minäkuvaa lapsina, eivätkä lapset ehkä koe

oloon turvalliseksi aikuismaisissa vaatteissa (Holopainen 2000, 15). Tasa-arvoa seksuaalisointi ei varmastikaan ainakaan edistä (Arivaara-Suomalainen 2002, 28). On suorastaan pelottavaa ajatella, miten lasten seksuaalisointi vaikuttaa esimerkiksi pedofiliaan. Teoksessaan *Lasten kanssa* Katerina Janouch käsittelee sitä, miten lasten hyväksikäytön riskejä voisi vähentää. Hän listaa muun muassa asioita, joista lapsen kanssa voi keskustella ja toimintamalleja, joita lapselle voi opettaa eri tilanteisiin. (Janouch 2007, 591.) Missään kohtaa teoksessa ei kuitenkaan puhuta siitä, miten vanhemmat voisivat vähentää hyväksikäytön riskejä huomioimalla lastensa pukeutumista. Uskon, että tällä voi tulevaisuudessa olla suuri merkitys.

4 TAPAHTUMAN JA TOIMINTAPISTEIDEN PEDAGOGINEN NÄKÖKULMA

Opinnäytetyöni taustaorientaationa toimi sosiaalipedagogiikka. Toimintapisteiden suunnittelun pohjana käytin konstruktivistista oppimismäkemystä. Valitsin nämä teoriasuuntaukset koska olin opiskellut niitä aiemmissa opinnoissani ja ne ovat sopusoinnussa myös omien kasvatustieteiden ja -periaatteiden kanssa. Sosiaalipedagogiikka ja konstruktivistinen oppimismäkemys ovat teoreettisia lähtökohtia ja perusteluja, joiden varaan sosionomin ydinosaaminen rakentuu (Tast 2005, 61).

4.1 Sosiaalipedagogiikka

Sosiaalipedagoginen teoria yhdistää toisiinsa kasvatustieteellisen ja yhteiskuntatieteellisen näkökulman. Sosiaalipedagogiikassa tutkitaan niitä inhimillisen kasvun prosesseja, jotka liittyvät muun muassa yhteiskuntaan integroitumiseen ja yksilön identiteettiin. Kiinnostuksen kohteina ovat myös näihin prosesseihin liittyvät erityishaasteet sekä se pedagoginen toiminta, jolla edistetään yksilön osallisuutta yhteiskunnassa sekä ehkäistään ja lievitetään syrjäytymistä. (Itä-Suomen yliopisto i.a.)

Sosiaalipedagogiikan määrittelyminen ei kuitenkaan ole yksiselitteistä, sillä siitä on monia toisistaan poikkeavia tulkintoja (Mehtonen 2007, 13). Sosiaalipedagogiikan käsitteen historia juontaa juurensa 1840-luvun Saksaan. Sosiaalipedagogiikan syntyyn vaikutti merkittävä tavalla se, että tuohon aikaan alettiin ymmärtää, miten suurta yhteiskunnallista merkitystä varhaiskasvatuksella on. Toki vastaavaa ajattelua ja toimintaa on esiintynyt paljon pidempäänkin. (Kurki 2001, 112.)

Tieteellinen näkemys sosiaalipedagogiikasta rakentui aikanaan muun muassa ihmisen rationaalisuutta, vastuuta ja itsemääräämisoikeutta painottavan ihmiskäsityksen varaan. Tämän uudenlaisen ihmis- ja yhteiskuntäkäsityksen taustoittamana syntyi tietoista sosiaalista toimintaa, joka yhdisti kristillisen lähimmäisenrakkauden ja valistuksen ajan kasvatustieteiden. Tärkeää oli se, ettei huono-osaisuus ja köyhyys enää ollut kohtalon johdatusta vaan se nähtiin yhteiskunnallisena epäkohtana, jota pystyy ehkäisemään ja lievittämään. (Kurki 2001, 113.)

Ruotsalainen Alf Ronnby on esittänyt kuusi sosiaalipedagogisen toimintalinjan periaatetta:

1. Ankkuroitumisperiaate: Ongelmien ratkaisun ja toiminnan lähtökohdan tulee olla ihmisissä itsessään eli asianosaisissa.
2. Kenttäperiaate: Sosiaalipedagoginen työ tapahtuu yhdessä ihmisten kanssa heidän omassa ympäristössään.
3. Liikkeellepanoperiaate: Työn tavoite on herättää ja kehittää ihmisten piilossa olevia voimavaroja ja mahdollisuuksia.
4. Toimintaperiaate: Ihmisten tulee itse vaikuttaa omaan tilanteeseensa ja muuttaa sitä toimimalla aktiivisesti ja antaumuksellisesti.
5. Tiedostamisperiaate: Ihmisten pitää tulla toiminnan avulla tietoisiksi todellisuudestaan, omista kyvyistään ja mahdollisuuksistaan muuttaa olosuhteitaan.
6. Itsekontrolliperiaate: Kaikki tapahtuu ihmisten ehdoilla ja tavoitellun tuloksen pitää olla sellainen, että se kiinnostaa erityisesti ihmisiä itseään, ei ensisijaisesti työntekijöitä.

(Kurki 2001, 117.)

Sosionomin ammatillisessa osaamisessa sosiaalipedagogiikalla on vankka perusta. Se on keskeinen osa sosionomin (AMK) koulutuksen sisältöä. Sosiaalipedagogiikasta sosionomi saa sekä lastensuojelutyöhön että varhaiskasvatukseen välineitä mm. luovien ja toiminnallisten menetelmien muodossa. (Mehtonen 2007, 23.)

Sosiaalipedagogiikka voi olla erinomainen lasten kasvatuksen taustaorientaatio, sillä siinä kasvatuksen ajatellaan olevan ensisijaisesti nimenomaan kasvatuksellista, ei koulutuksellista. (Kurki 2001, 130.) Haluan tapahtumassa painottaa lukemaan, kirjoittamaan ja laskemaan oppimisen sijaan yhteiskunnassa ja arkielämässä pärjäämiseen oppimisen tärkeyttä sekä lasten tasapainoisiksi, onnellisiksi ihmisiksi kasvua. Näen, että on tärkeää, että lapsuutta suojellaan eikä lapsia työnnetä liian varhain arviointi- ja suorituskeskeiseen aikuisten maailmaan.

Yhteisöllisyyden kokemusten luominen tapahtumassa on tärkeää. Koenkin, että tapahtuma vastaa selkeästi sosiaalipedagogiikassa määriteltyihin tavoitteisiin, yksilön sosialisointiin ja sosiaalisten ongelmien ennaltaehkäisyyn sekä ihmisen

tarpeista ja hyvinvoinnista huolehtimiseen. (Kurki 2001, 132–133.) Näen myös, että tapahtuman luominen sosiaalipedagogiikan periaatteiden pohjalta luo hyvän pohjan onnistuneelle tapahtumalle, josta saadaan suurin mahdollinen hyöty irti.

4.2 Konstruktivistinen oppimiskäsitys

Sana konstruktivismi johdetaan sanasta konstruoida eli rakentaa. Konstruktivistisessa oppimismallissa kognitiivinen ja humanistis-psykologinen oppimismalli yhdistyvät. Konstruktivistisessä oppimisenäkemyksessä nähdään, että oppiminen on tiedon rakentamisen prosessi. Keskeistä on se, ettei tieto vain siirry oppijaan, vaan hän itse aktiivisesti käsittelee ja rakentaa sitä aiemman tietonsa ja kokemustensa pohjalta. (Kauppila 2007, 35–36.)

Oppiminen on oppijan oman toiminnan tulosta, tilanne- ja asioidonnaista ja vuorovaikutuksellista. Oppimistyyliille on ominaista, että itse oppimistilanne on työtavoissaan joustava, se antaa tilaa kysymyksille, tiedon kritiikille ja tiedollisille ristiriitaisuuksille sekä keskusteluille ja yhdessä oppimiselle. Konstruktivistisen oppimisenäkemyksen mukaan oppija tarvitsee kiinnostavan ja monipuolisen oppimisympäristön, joka tarjoaa virikkeitä ja motivoi. (Kauppila 2007, 36–38.)

Sosiokonstruktivismissa, joka on yksi konstruktiiivinen näkemys, nähdään, että tieto rakentuu sekä sosiaalisesti että kognitiivisesti. Olennaista sosiaaliselle konstruktivismille on se, että opiskelija osallistuu yhteiseen toimintaan ja vuorovaikutukseen. (Kauppila 2007, 48.) Koen, että toimintapisteiden toteuttaminen sosiokonstruktivistisen oppimisenäkemyksen mukaan palvelee parhaiten tapahtumaan osallistuvia lapsia ja aikuisia, jotka pystyvät vuorovaikutuksessa toisiinsa ja tapahtuman työntekijöihin oppimaan paljon uutta. Toimintapisteissä ei anneta valmiita vastauksia ja ratkaisuja, vaan niiden avulla pyritään nostamaan esille kysymyksiä ja saamaan aikaan keskustelua. Konstruktiiivinen oppimisenäkemys tukee myös 4H-liiton toimintaperiaatetta ”tekemällä oppii parhaiten” (Suomen 4H-liitto i.a.a).

Kauppila (2007, 52) on kiteyttänyt kymmenen ideaa sosiokonstruktivismista nousevaan oppimiseen:

1. Sosiokonstruktivismi korostaa sosiaalista vuorovaikutusta, jota syvälinen oppiminen edellyttää.
2. Oppiminen on yksilöllinen ja yhteisöllinen rakentumisprosessi.
3. Oppiminen on osallisuutta konstruktivistiseen vuorovaikutukseen.
4. Vuorovaikutuksessa opiskelija sisäistää ja ulkoistaa oppimaansa.
5. Yksilölliset kognitiiviset rakenteet kehittyvät sosiaalisen vuorovaikutuksen ja reflektion avulla.
6. Opetuksessa korostuvat yhteistoimintamuodot ja –menetelmät.
7. Kannustetaan opiskelijaa itseohjautuvuuteen.
8. Oppiminen auttaa sosialisatioprosessin kehittämisessä ja sisäistymisessä.
9. Tieto on suhteellista, opiskelijan kielen ja vuorovaikutuksen avulla konstruoimaa.
10. Tiedolla on välinearvo, ja sen hyödyllisyys punnitaan käytännössä.

5 TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMISEN YLEISIÄ LÄHTÖKOHTIA

Tapahtuman järjestämisessä on kolme vaihetta suunnittelu, toteutus ja jälkitoimenpiteet. Ajan tapahtuman suunnittelusta jälkitoimenpiteisiin tulisi olla minimissään kaksi kuukautta, jotta tapahtuma voidaan viedä läpi onnistuneesti. Mikäli prosessi on lyhyempi, tapahtuman toteutuksesta ja laadusta joudutaan todennäköisesti tinkimään. (Vallo & Häyrinen 2003, 178.) Tässä kappaleessa kuvaan kaikkia tapahtumaprosessin vaiheita ja niiden erityispiirteitä.

5.1 Suunnitteluvaihe

Vanha sanonta ”hyvin suunniteltu on puoliksi tehty” on erittäin osuva tapahtumanjärjestämistä ajatellen. Suunnitteluvaihe on tapahtumaprosessin vaiheista pisin ja aikaa vievin. Suunnittelu pitää aloittaa hyvissä ajoin. Prosessiin tulee saada mahdollisimman paljon toimijoita mukaan jo alusta alkaen. Ihmiset sitoutuvat tapahtuman tavoitteisiin paremmin ollessaan prosessissa mukana jo alusta alkaen. Erilaiset ihmiset tuovat mukanaan erilaisia näkökulmia ja ideoita, ja näin tapahtuman onnistuneisuuden todennäköisyys kasvaa. (Vallo & Häyrinen 2003, 179.) Projektipäällikön tai tapahtumajohtajan tulee kuitenkin pitää mielestäni jossain määrin kaikki langat käsissään, ettei tapahtumaprosessi rönsyile yli aikataulunsa tai budjettinsa.

Tapahtuman suunnittelu aloitetaan tekemällä tapahtumarunko. Se on asiakirja, josta ilmenevät oleellimmat tapahtuman suunnitteluun liittyvät kysymykset. Vallon ja Häyrisen mukaan runko vastaa yksinkertaisuudessaan kysymyksiin miksi, kenelle ja mitä järjestetään, miten ja kuka sen toteuttaa, millainen on tapahtuman sisältö ja millaista tunnelmaa tapahtumalla tavoitellaan. Myös tapahtuman mahdolliset riskit on hyvä kartoittaa tapahtumarungossa. (Vallo & Häyrinen 2003, 180.) Tämän asiakirjan pohjalta on hyvä ja selkeä lähteä jalostamaan suunnittelua, kun peruskysymyksiin on jo vastattu. Mielestäni tapahtumarunko on asiakirja, johon tapahtumaa järjestettäessä tulisi aika ajoin palata, sillä se on hyvä itsereflektoinnin väline.

Myös tapahtuman huolellinen markkinointi on tärkeää. Perinteisesti markkinointiviestinnän keinot jaetaan neljään eri kategoriaan. Kategorioita ovat mainonta, henkilökohtainen myyntityö, myynninedistäminen sekä suhde- ja tiedotustoiminta. Viestintämuotoja valittaessa tulee miettiä sitä, mitä viestinnällä tavoitellaan ja sitä, mikä on viestinnän kohderyhmää. Eri kohderyhmille, esimerkiksi ammattihenkilöille ja perheille, viestitään erilaisin keinoin. (Lahtinen & Isoviita 1998, 221–222.) Vallon ja Häyrisen mukaan markkinoinnin tavoitteena on rakentaa tapahtumasta tai sen tuotteista positiivista mielikuvaa. Lisäksi sen tavoitteena on luoda haluttua imagoa ja saada tapahtumaan osallistujia. (Vallo & Häyrynen 2008, 32.)

5.2 Toteutusvaihe

Toteutusvaiheella tarkoitetaan sitä hetkeä, jolloin tapahtumasta tulee totta. Toteutusvaihe on kestoltaan vain noin kymmenen prosenttia koko tapahtumaprosessista. Tapahtuman toteutusvaihe jakaantuu kolmeen osaan, joita ovat rakennusvaihe, itse tapahtuma ja purkuvaihe. Eniten aikaa vie rakennusvaihe, jolloin lavasteet ja somistus laitetaan kuntoon itse tapahtumaa varten. Itse tapahtuma kestää vain pienen hetken, vaikka sitä on saatettu suunnitella viikkoja tai jopa kuukausia. Kun viimeinen tapahtumankävijä on lähtenyt, alkaa purkuvaihe. (Vallo & Häyrynen 2003, 184.)

Rakennusvaiheessa sekä toteutusvaiheessa on tärkeää, että jokainen tietää omat tehtävänsä ja oman vastuunsa suuressa kokonaisuudessa. Tapahtuman onnistuminen vaatii hyvää ja saumatonta yhteistyötä eri tahojen välillä sekä hyvää johtajuutta. Mikäli mahdollista, kannattaa järjestää kenraaliharjoitus. Tämä ei kuitenkaan usein ole mahdollista, esimerkiksi messutyypistä tapahtumaa on lähes mahdotonta harjoitella. Ennen tapahtuman alkua on kuitenkin tärkeää tarkistaa, että mahdollinen äänentoisto ja muu tekniikka toimivat moitteettomasti. (Vallo & Häyrynen 2003, 191.) Koska Keisarin uudet vaatteet on melko suuri tapahtuma ja toimintatila on todella suuri, on äänentoiston toimittava asianmukaisesti tai koko tapahtuma voi epäonnistua.

Tapahtumassa tulee olla käsikirjoitus, ja tapahtuma tulee viedä käsikirjoituksen mukaan. Pienet yksityiskohdat vaikuttavat tapahtuman kulkuun ja niiden hallitseminen luo tapahtumakokonaisuuden. Kuten Vallo ja Häyrynen ansiokkaasti toteavat, hyvin tehty

suunnittelu takaa usein hyvän ja selkeän tapahtumatoteutuksen. Tapahtuman onnistumiseen vaikuttavat muun muassa teema, tila, ohjelma, esiintyjät, tekniikka sekä tapahtuman jaksotus. Järjestetyn ohjelman lisäksi osallistujilla tulee olla myös omaa vapaata aikaa. Yllätyksellisyys, esimerkiksi yllätysesintyjä, tuo tapahtumaan elävyyttä. (Vallo & Häyrinen 2003, 188–189.)

Tapahtumassa on päävastuullinen projektipäällikkö, joka päättää siitä, kuinka edetään, mikäli kaikki ei suju suunnitellusti. Projektipäällikön tehtäviä ovat myös muun muassa ajan- ja tilankäytön suunnittelu sekä henkilöstön työnohjauksen suunnittelu, toteutus ja valvonta. Projektipäällikön tulisi pitää itsellään aikaa vapaana sekä aikataulunsa joustavana, mikäli tapahtumassa ilmenee odottamattomia tilanteita. Tilan- ja ajankäytön suhteen hänen on huomioitava etenkin rakennusvaiheessa se, mitä ja missä järjestyksessä kannattaa tehdä. Useimmiten henkilöstö on tapahtuman tärkein voimavara. Työtehtävien jakaminen ja delegointi sekä työhön perehdyttäminen ovat avainasemassa henkilöstön hyvinvoinnin ja tätä kautta tapahtuman onnistumisen kannalta. (Juurakko, Kauhanen & Kauhanen 2002, 119–121.)

Purkaminen on tapahtumatoteutuksen lyhin vaihe. Tätäkin projektipäällikön kannattaa mielestäni suunnitella etukäteen. Kuka tekee, mitä ja missä järjestyksessä? Mihin eri paikkoihin menevät tavarat sijoitetaan ja kuka huolehtii niiden poiskuljettamisesta? Tärkeää on muistaa myös se, että siivoaminen on useimmiten tapahtumajärjestäjän vastuulla. Kun purkamisvaiheeseen on varattu tarpeeksi väkeä, sujuu työ jouhevasti eikä kuormita ketään liikaa.

5.3 Jälkitoimenpiteet

Jälkitoimenpiteisiin kuuluu tapahtuman jälkimarkkinointi. Tähän vaiheeseen kuuluu muun muassa tapahtuman eri asianosaisten kiittäminen, palautteen kerääminen ja työstäminen sekä yhteenvedon työstäminen. Kiitosten välittämällä tapahtuman järjestäjä osoittaa arvostaneensa tapahtumaan osallistumista. Kerätystä palautteesta järjestäjä voi oppia mikä meni hyvin ja missä olisi vielä kehittämistä. Tapahtumaprosessi on organisaatiolle jatkuva oppimisprosessi. (Vallo & Häyrinen 2003, 201.)

Heikkinen ja Muhonen painottavat, että toteutustavat, joilla jälkimarkkinointi hoidetaan, tulee päättää jo tapahtumaprosessin alkuvaiheessa. Erityisesti jälkimarkkinointiin kannattaa panostaa silloin, kun tapahtuma on hyvin onnistunut. Huolimattomasti hoidetut jälkitoimenpiteet, esimerkiksi vieraiden kiittämättä jättäminen, kertovat siitä, ettei tapahtumaa ei ole suunniteltu kokonaisuutena huolellisesti loppuun saakka. (Heikkinen & Muhonen 2003, 125.)

6 KOHDERYHMÄ JA YHTEISTYÖKUMPPANI

Toteutin opinnäytetyön tapahtuman kotikunnassani Hankasalmella. Pääyhteistyökumppaninani hankkeessa toimi Hankasalmen 4H-yhdistys. Kohderyhmäksi valikoituivat hankasalmelaiset lapsiperheet. Tässä kappaleessa esittelen Hankasalmen kuntaa ja tilastotietoa sen lapsiperheistä. Lisäksi esittelen Hankasalmen 4H-yhdistystä ja kerron yhteistyömuodoistamme.

6.1 Kohderyhmänä hankasalmelaiset lapsiperheet

Keisarin uudet vaatteet -tapahtuma oli avoin kaikille, mutta toiminta oli suunnattu ennen kaikkea Hankasalmella asuville lapsille ja heidän vanhemmilleen. Hankkeen toisena kohderyhmänä voidaan myös pitää paikallisia sosiaali- ja kasvatusalan ammattilaisia, joille tapahtuma mahdollisesti myös antoi tarttumapintaa aiheeseen. Myös lähialueiden perheet olivat tervetulleita tapahtumaan.

Hankasalmi on noin 5 500 asukkaan vireä maalaiskunta Keski-Suomessa. Alle 18-vuotiaiden määrä Hankasalmella vähentyi 2000-luvun aikana, vaikkakin alle 7-vuotiaiden määrä nousi hieman vuosikymmenen loppua kohden. Verrattuna Keski-Suomen maakuntaan (8 %) ja koko Suomeen (8 %) alle 18-vuotiaita on Hankasalmella suhteessa vähemmän (7 %). Siksi onkin tärkeää, että Hankasalmi koetaan edelleen lapsiperheystävälliseksi elin- ja toimintaympäristöksi, jotta lasten määrä kunnassa ei vähene ja jotta se saataisiin jopa kasvuun. (Hankasalmen kunta 2009, 14–15.)

Kunnassa syntyy vuosittain noin viisikymmentä lasta, lapsiperheitä on vähän yli 500. Lapsiperheiden suhteellinen osuus perheistä (36 %) on pienempi kuin Keski-Suomessa (40 %) ja koko maassa (41 %). Lähes joka viides lapsiperhe on yksinhuoltajaperhe. Yksinhuoltajaperheiden suhteellinen osuus lapsiperheistä on Hankasalmella (17 %) pienempi kuin Keski-Suomessa (19 %) ja koko maassa (20 %). (Hankasalmen kunta 2009, 14–15).

Hankasalmen lapsi- ja nuorisopoliittisessa ohjelmassa (Hankasalmen kunta 2009, 8) yhdeksi suurimmista lasten ja nuorten pahoinvoinnin ja ongelmien aiheuttajaksi on listattu lasten ja nuorten maailman paineet, jotka kohdistuvat muun muassa omaan ulkonäköön, sukupuolirooleihin sekä varhaiseen aikuistumiseen. Keisarin uudet vaatteet -tapahtumalla pyrittiin puuttumaan näihin paineisiin. Kunnassa ei järjestetä kovin usein lasten eikä varsinkaan perheiden tapahtumia, siksi tapahtuma toi selkeää lisäarvoa kunnan kulttuuritarjontaan ja tapahtumakalenteriin.

6.2 Yhteistyökumppanina Hankasalmen 4H-yhdistys

Hankasalmen 4H-yhdistys on perustettu vuonna 1935. Se on yksi Suomen 4H-liiton paikallisyhdistyksistä ja kuuluu Keski-Suomen piiriin. Vuonna 2009 yhdistyksellä oli nuorisojäseniä 431 ja aikuisjäseniä yhteensä 165 henkilöä. Järjestön tunnus tulee neljästä H-alkuisesta samasta; Harkinta, Harjaannus, Hyvyys ja Hyvinvointi. Nämä neljä sanaa sisältävät 4H-työn perusajatuksen: pään harkinnalla, käsien harjaannuttamisella ja sydämen hyvyydellä voidaan tuottaa hyvinvointia niin itselle kuin muillekin. 4H:n toimintamuotoja ovat kerho- ja muu ryhmätoiminta, kurssit, kilpailut, leirit, vaihto-ohjelmat, yrittäjäyys, koulu yhteistyö sekä työllistämistoiminta. (Suomen 4H-liitto i.a. a.; Hankasalmen 4H-yhdistys i.a.)

4H on kansalaisjärjestö, jonka toiminta-ajatuksena on tukea lasten ja nuorten tasapainoista kehitystä ja kasvamista vastuuseen edistämällä lasten ja nuorten omatoimisuutta ja arjen taitoja, yhteistyötaitoja sekä luonnon ja ympäristön kunnioitusta. Järjestön toimintaperiaatteita ovat muun muassa lasten tarpeista lähteminen, avoin keskustelu ja yhteistyö sekä lasten ja nuorten pahoinvoinnin ja syrjäytymisen ehkäisy. (Suomen 4H-liitto 2008, 2.) 4H-järjestön ja sitä kautta myös Hankasalmen 4H-yhdistyksen toiminta perustuu myös luonnon ja ympäristön arvostukseen. Järjestön ja yhdistyksen käytännön toiminta sekä niiden kautta lapsille ja nuorille välittyvä tieto ja asennekasvatus ovat kestävä kehityksen periaatteiden mukaisia. Monipuolinen ympäristökasvatus tukee lasten ja nuorten kasvua ja kehitystä vastuullisesti toimiviksi kansalaisiksi. (Suomen 4H-liitto i.a.b)

Työelämäohjaajani oli yhdistyksen toiminnanjohtaja. Toiminnanjohtajan mukaan 4H-yhdistys halusi toimia yhteistyökumppaninani siksi, että se halusi tukea aktiivista 4H-nuorta, saada näkyvyyttä sekä saada vaihtelua perustoimintaansa. Tapahtuma myös tuki yhdistyksen arvoja ja periaatteita. Lisäksi toiminnanjohtaja koki opinnäytetyön aiheen tärkeäksi ja esille nostamisen arvoiseksi. (Sirkka Suomäki, henkilökohtainen tiedontanto 20.1.2010.) Yhdistyksen ja työelämäohjaajan rooli oli neuvoa ja tukea tapahtuman järjestämistä, auttaa taloudellisen puolen kanssa sekä auttaa verkostoitumisessa.

Tein tiivistä yhteistyötä myös 4H:n projektityöntekijän kanssa. Lisäksi yksi merkittävimmistä yhteistyökumppaneista 4H:n sisällä oli ryhmä paikallisia syrjäytymisvaarassa olevia nuoria, jotka osallistuvat tapahtuman järjestämiseen ja toimivat toimintapisteohjaajina ja esiintyjinä tapahtumassa. He toteuttivat opinnäytetyöni sisällä omaa Mahis-projektiaan, jota varten haimme rahoitusta Nuorten Akatemialta. Lisäksi tapahtuman toteutuksessa oli mukana tavalla tai toisella myös monia muita tahoja. Organisaation kuvaus liitteenä (LIITE 1).

7 SUUNNITELMA KEISARIN UUSILLE VAATTEILLE

Tapahtuman suunnittelu oli pitkällinen prosessi. Alun perin tarkoitukseni oli järjestää viimeisen harjoitteluni yhteydessä pukeutumiseen liittyvä teemaviikko päiväkodilla. Harjoittelupolkuuni tuli kuitenkin muutoksia ja viimeinen harjoitteluni vaihtui lastensuojeluharjoitteluksi ja päiväkotiharjoitteluni aikaistui. Näin ollen mahdollisuus järjestää teemaviikko opinnäytetyönä harjoittelun yhteydessä kaatui ja suunnitelmia piti muuttaa. Syyskuussa 2009 otin yhteyttä Hankasalmen 4H-yhdistyksen toiminnanjohtajaan ja ehdotin yhteistyötä. Tuntien ja taas tuntien yhteisten pohdintojen jälkeen selkiytyi lopullinen kuva Keisarin uudet vaatteet -tapahtumasta, koko perheen lasten pukeutumiseen liittyvästä toimintapäivästä.

7.1 Tapahtuman yleissuunnitelma

Suunnitteluvaiheessa piti ottaa huomioon se, kuinka paljon vapaaehtoisia tarvittaisiin tapahtuman toteutukseen. Ajatukseni oli alusta saakka se, että itse tapahtumapäivänä en kiinnittäisi itseäni mihinkään vaan voisin seurata ja havainnoida tapahtuman kulkua ja eri osa-alueiden toimivuutta. Lisäksi halusin pystyä hoitamaan akuutteja asioita ja keskittymään päivästä nauttimiseen. Olikin siis tärkeää suunnitella eri osa-alueiden toiminnot tarkasti, jotta työ olisi helpompi delegoida ja vapaaehtoisten perehdyttäminen mutkatonta.

Halusin, että tapahtuma olisi muodoltaan messutyypinen, kotimaisia vaatetusalan yrittäjiä olisi paikalla esittelemässä omia tuotteitaan, lisäksi tapahtuman yhteydessä olisi Mannerheimin Lastensuojeluliiton kirpputori. Tapahtuman päälavalla nähtäisiin erilaisia esityksiä, kuten Marimekon lasten muotinäytös ja laululeikkiesityksiä, joihin perheet voisivat osallistua. Lisäksi tapahtumassa tulisi toimimaan tapahtumakahvio ja hyväntekeväisyyteen menevä vaatekeräys, johon jokainen voisi tuoda omia vanhoja, hyväkuntoisia vaatteitaan. Pääpaino tapahtumassa olisi kuitenkin erilaisilla toimintapisteillä.

Tapahtuman järjestämispaikaksi valikoitui Hankasalmen kirkonkylällä sijaitseva monitoimitalo, jossa on iso liikuntasali, suuri nuorisotila sekä kahviotilat. Monitoimitalo on tapahtumien järjestämiseen hyvä paikka kokonsa, sijaintinsa, runsaan parkkitilan sekä monikäyttöisyytensä vuoksi. Pääasiallisesti toiminnat kirpputoria ja kahviota lukuun ottamatta päätettiin sijoittaa liikuntasaliin. Liikuntasali päätettiin somistaa lasten näköiseksi tuomalla tilaan paljon kirkkaita värejä. Tilan tulisi olla iloinen, mutta kuitenkin selkeä. Eri toimintapisteet päätettiin rajata selkeästi ja somistuksessa käyttää paljon erivärisiä ja erikokoisia ilmapalloja. Suureen ja korkeaan tilaan haluttiin myös kodikkuuden tuntua ja tätä tehtiin tuomalla tilaan messumattoja ja räsymattoja. Tapahtuman ja toimintapisteiden ulkoasun suunnittelun pohjana toimi konstruktivistisen oppimisenäkemyksen ajatus siitä, että ihmisen oppimisympäristön tulee olla kiinnostava, motivoiva ja virikkeitä tarjoava (Kauppila 2007, 37).

7.2 Suunnitelma toimintapisteittäin

Toimintapisteitä Keisarin uudet vaatteet -tapahtumaan valikoitui yhteensä kuusi. Eri toimintapisteet päätettiin rakentaa eri tavoin somistettujen telttakatosten sisään, lukuun ottamatta Mennyttä etsimässä -pistettä sekä K18-pistettä, joka sijoitettaisiin kokonaan erilliseen tilaan. Katosten alle ajateltiin laittaa messumattoa, jotta katosraudat eivät naarmuttaisi salin lattiapintaa.

Vaatehuoltopisteen tavoitteena oli innostaa lapsia vaatehuoltoon ja kotitöihin leikin avulla. Pisteen tavoitteena oli lisäksi antaa vanhemmille informaatiota vaatteiden pesusta ja kannustaa myös ekologisuuteen. Kestävän kehityksen periaatteet ja sosiaalipedagogiikassa määritellyt päivittäisessä arjessa pärjäämisen sisällöt korostuivat tavoitteissa. Pisteellä tarvittiin kaksi ohjaajaa, joiden tehtävänä oli kertoa, mitä pisteellä tehdään ja tarvittaessa opastaa sekä lapsia että aikuisia eri tehtävävaiheissa.

Toimintapisteellä olisi kolme suurta pyykkikoria, jotka olisi vuorattu punaisella, mustalla ja valkoisella lakanalla. Korien ympärillä asetettaisiin erilaisia ja erivärisiä lastenvaatteita. Lasten tehtävänä olisi ensin lajitella vaatteet värien perusteella pyykkiin. Lapset pääsisivät tässä joko yhdessä vanhempien tai pisteen ohjaajien kanssa harjoittelemaan eri värejä sekä arjen pyykinhuoltoa. Telttakatosta kiertämään haluttiin

laittaa pyykkinarut, joissa olisi pyykkipoikia ja muutamia narulle ripustettuja vaatteita mallina.

Lapset ottaisivat lajittelemansa pyykit koreista ja ripustaisivat ne narulle. Pisteelle asetettaisiin myös pöytä vaatteiden viikkaamista varten, silityslauta sekä kaksi erikokoista silitysrautaa. Lapset ottaisivat ripustamansa pyykit naruilta ja vanhemman tai ohjaajan opastuksella harjoittelisivat silittämistä sekä vaatteiden viikkaamista. Arjen taitojen harjoittelu korostuu läpi koko tehtävän. Lisäksi lapset pääsisivät harjoittelemaan sekä hieno- että karkeamotorisia taitojaan pyykkipoikien käytön, viikkaamisen ja silittämisen avulla.

Vanhempia ajatellen pisteelle haluttiin laittaa infopöytä, johon tulostettaisiin tietoa ekologisista pesuaineista. Pöydälle tulisi paketillinen pesupähkinöitä, joihin vanhemmat ja lapset voisivat yhdessä tutustua. Lisäksi pöydällä tulisi olemaan nippu pesuohjetaulukoita, joita perheet voisivat ottaa halutessaan mukaansa.

Tuunauspisteellä lapset ja aikuiset saisivat yhdessä kokeilla vaatteiden tuunausta erilaisilla tekniikoilla. Pisteelle valittiin kolme osaavaa ohjaajaa, jotka tuunaisivat vaatteita näytösluontoisesti ja ohjaisivat kävijöitä vaatteiden uudistamisessa. Tavoitteena oli innostaa lapsia ja vanhempia yhdessä tekemiseen, kierrätykseen ja kestävän kehityksen periaatteiden noudattamiseen. 4H-yhdistyksen tapahtumalle asettamiin tavoitteisiin kestävästä kehityksestä tuunauspiste vastasi hyvin.

Tuunauspisteen telttakehikko päätettiin somistaa kierrätyshuopapalasioilla, joita 4H-yhdistys oli saanut huopatehtaalta. Lisäksi esille laitettaisiin valmiiksi tuunattuja vaatteita. Yhdellä pöydällä olisi kirpputorilta ostamiani vaatteita ja kahdella pöydällä erilaisia tuunaustarvikkeita. Pisteellä kävijä saisi valita pöydältä minkä tahansa vaateen ja tuunata sitä haluamallaan tavalla. Uudistamansa vaateen saisi viedä mukanaan kotiin. Lisäksi pisteessä olisi yksi pöytä, jolle on asetettu kirjoja tuunauksesta, kierrätyksestä ja kestävästä kehityksestä.

Mennyttä etsimässä –pisteellä 4H:n kotiseutuhistoriaan liittyvän hankkeen toimijat esittelisivät lasten vaateetusta Hankasalmella ennen vanhaan kuvien ja kerronnan avulla. Tavoitteena oli herättää niin lasten kuin vanhempienkin kiinnostusta omaan kotiseutuun

ja sen historiaan sekä tuoda vertailukohtaa entisajan ja nykypäivän muodin välille. Konstruktivistisen oppimisenäkemyksen mukaisesti ajattelin, että etenkin aikuisilla tämä piste toimisi siten, että vertailun avulla he voisivat rakentaa eli konstruoida uutta tietoa vanhan tiedon pohjalta (Kauppila 2007, 40).

Pistettä ei haluttu laittaa telttakehikon sisään, vaan se rajattaisiin pisteaidan ja sermien avulla. Sermeihin kiinnitettäisiin suurennoksia vanhoista valokuvista, joissa esiintyy hankasalmelaisia lapsia entisaikaan. Pisteaitaan ripustettaisiin henkareihin vanhoja lastenvaatteita, jotka toisivat asiaa konkreettisemmaksi lapsille ja aikuisille. Messumaton sijaan pisteellä olisi räsymatot. Somistukseen päätettiin käyttää myös vanhoja leluja. Pisteellä olisi myös hankkeen maskotti Kesti-Ville, joka kysyisi tietokilpailukysymyksen aiheeseen liittyen, vastanneet osallistuvat arvontaan.

Mennyttä etsimässä -pisteellä lapset ja aikuiset pääsisivät kosketuksiin oman kotiseutunsa historian kanssa. Pisteestä tehtävänä olisi innostaa lapsia kiinnostumaan historiasta. Mahdollisesti piste myös innostaisi perheitä katsomaan ja vertailemaan valokuvia eri perheenjäsenten lapsuusajasta ja tätä kautta toisi perheelle yhteistä aikaa ja mukavaa tekemistä myös kotona.

Säänmukaisen pukeutumisen pisteessä lapset ja vanhemmat pääsisivät yhdessä harjoittelemaan säänmukaista pukeutumista paperinukkien avulla. Tavoitteena oli lisätä sekä lasten että vanhempien tietämystä säänmukaisesta pukeutumisesta eri vuodenaikoina. Pisteestä toiminta olisi konstruktivistista oppimista parhaimmillaan, sillä se jättäisi tilaa kysymyksille ja pohdinnalle. Tällä pisteellä korostuivat myös sosiaalipedagogiikan mukaiset ajatukset siitä, että kasvatuksen tehtävänä on osaltaan itsenäistää lasta, jotta hän voisi kasvaa arjessa pärjääväksi aikuiseksi. Pisteelle valittiin kaksi ohjaajaa.

Toimintapiste somistettaisiin paikalliselta yrittäjältä lainaksi saatavilla Marimekon värikkäillä kankailla. Telttakehikon sisällä olisi yhteensä neljä pöytää, joista kaksi pisteen takaseinustalla. Pöytien edessä olisi tuoleja lapsia ja aikuisia varten. Pöydillä olisi kaksi paperinukketyttöä ja kaksi -poikaa vaatteineen. Nukkien viereen laitettaisiin laminoitu tehtävämoniste, jossa jokaiselle vuodenaikalle olisi oma tehtäväohje. Ohjeiden mukaan vanhempien ja lasten tarkoituksena oli yhdessä pohtia, mitä paperinukelle tulisi

laittaa päälle, jos on esimerkiksi viisi astetta pakkasta tai jos lämpöasteita on kymmenen, mutta ulkona on vesisade. Vanhemmille pisteellä olisi materiaalia, jossa kerrotaan muun muassa kerrospukeutumisen merkityksestä. Yhdessä tekemisen ja pohtimisen merkitys korostui tällä pisteellä. Paperinukkien pukeminen toi pohdintaan konkretiaa, joka helpotti lasten keskittymistä ja asian ymmärtämistä.

Säänmukaisen pukeutumisen pisteen etuosassa olisi kaksi erillistä pöytää, joiden ympärillä olisi tuoleja. Pöydät olisi vuorattu mustalla muovilla, ja niiden päällä olisi paperinukkemonisteita sekä vaatemonisteita ja vahakyniä. Lapset ja vanhemmat voisivat askarrella omat paperinuket tai ottaa valmiit pohjat mukaan kotiin askarreltaviksi. Lapset pääsisivät harjoittelemaan hienomotorisia taitojaan sekä luovuuttaan. Kotiin viety paperinukke kannustaisi lasta mielikuvitusleikkiin, ja opettaisi, ettei hyvään leikkiin tarvita välttämättä hienoja ja kalliita leluja vaan itse kierrätysmateriaaleista tehty lelu voi olla aivan yhtä hauska ja mielenkiintoinen. Tämä ajatus vahvistaa tapahtuman esille tuomia kestävän kehityksen periaatteita.

Äitienpäiväkorttipisteen tavoitteena oli opettaa lapsille 4H-järjestön toiminta-ajatuksen mukaisia kestävän kehityksen periaatteita, itse tehdyn lahjan/kortin arvoa sekä käsillä tekemisen riemua. Piste toimisi myös lapsiparkkina sillä aikaa kun vanhemmat ovat ainoastaan vanhemmille tarkoitettussa pisteessä (ks. K18-piste). Pisteellä toimisi yksi askartelusta vastaava ohjaaja sekä yhteensä neljä apuohjaajaa. Vanhemmilta olisi tälle pisteelle pääsy kielletty.

Toimintapisteen telttakehikon ympärille laitettaisiin umpinaiset telttaseinät, jotta tila olisi mahdollisimman kotoisa ja pesämäinen. Koska lapset olisivat tällä pisteellä ilman omia vanhempiaan, olisi tärkeää luoda lapsille myös ulkoisilla puitteilla mahdollisimman turvallinen olo. Pisteellä olisi pitkä penkki ja pöytä, joiden ääressä lapset voisivat askarrella äideilleen kierrätysmateriaaleista vaatetusaiheiset äitienpäiväkortit. Pistelle tarvittaisiin korttipohjia sekä origamipaperia, kyniä, teippiä ja liimaa.

Askarteluohjaajia olisi useita, jotta lapset saisivat yksilöllistä ohjausta ja huomiota. Lapset oppivat pisteellä olemaan vuorovaikutuksessa myös vieraiden aikuisten kanssa, kuuntelemaan ohjeita. Lisäksi pisteellä korostuvat käsillä tekeminen ja valintojen

tekeminen (kortin ja taitellun kassin värien valinta). Pisteellä haluttiin laittaa lisäksi patjoja, jotka toisivat tilaan pehmeyttä ja kodikkuutta. Koska piste toimisi myös lapsiparkkina, laitettaisiin pisteelle pehmoleluja, joilla lapset voivat leikkiä vapaasti. Pisteellä olisi myös satusetä, joka lukee pukeutumiseen liittyviä satukirjoja.

K18-pisteen tarkoituksena oli herättää vanhemmissa ajatuksia ja keskustelua siitä, miltä lasten muoti voi raadollisimmillaan näyttää ja osoittaa vanhemmille, miten paljon he voivat valinnoillaan vaikuttaa lastensa elämään myös pukeutumisen näkökulmasta. Tämä piste sijoitettaisiin monitoimitalon pukuhuonekäytävään, jotta se olisi poissa lasten ulottuvilta. Pisteessä ei olisi varsinaista ohjaajaa, mutta ovella olisi ”portinvartija”, joka varmistaisi, ettei pisteeseen pääse alaikäisiä. Tämä oli tärkeää siksi, että piste sisältäisi materiaalia, jota ei mielestäni ole tarkoitettu lasten silmille. Vanhempien ollessa tällä rastilla, he voisivat jättää lapsena korttiaskartelupisteelle (ks. edellinen piste) osaavien ohjaajien huomaan.

K18-pisteen käytävän seinät päätin muovittaa mustalla mansikkamuovilla tunnelman luomiseksi ja tilan rajaamiseksi. Seinille laitettaisiin osin jopa provosoivia kuvia lasten muodista sekä lapsimalleista. Lisäksi esillä tulisi olemaan artikkeleita ja tutkimuksia aiheeseen liittyen. Seinille ripustettaisiin myös seksikkäitä lastenvaatteita. Käytävän päässä pöydällä olisi tunteidenpurkutaulu, johon vanhemmat voivat kirjoittaa ajatuksiaan, jotta kuvien ja tekstien mahdollisesti aiheuttamaa ahdistusta pääsee purkamaan välittömästi ja samalla voisi herätellä ajatuksia myös muissa vanhemmissa. Piste itsessään oli sinällään riski, sillä sen aiheuttamia reaktioita vanhemmissa oli vaikeaa ennustaa. Kuitenkin näen, että se oli vanhempien kannalta tärkein toimintapiste suhteessa toiseen opinnäytetyön päätavoitteista, lisätä vanhempien tietoisuutta lapsuuden suojelusta lasten pukeutumisen näkökulmasta. Sosiokonstruktivistista oppimista pisteellä edustaisi tunteidenpurkutaulu. Taulua lukemalla ja siihen omaa pohdintaansa lisäämällä vanhemmat pystyisivät oppimaan yhdessä kirjallisen vuorovaikutuksen avulla.

7.3 Oheistoiminnan suunnitelma

Vaikka tapahtuman tärkeintä antia olivat erilaiset toimintapisteet, oli mielestäni tärkeää luoda niiden ympärille myös muuta toimintaa. Muun toiminnan avulla tapahtumaan

saataisiin monipuolisuutta sekä elävyyttä ja vältettäisiin mahdollisia ruuhkia eri toimintapisteillä. Lähtökohtaisesti oli mielestäni tärkeää myös saada mukaan eri toimijoita ja tehdä heidän kanssaan yhteistyötä. Nykypäivänä verkostoitumisen merkitystä ei pidä aliarvioida. Tapahtumaan tarvittiin myös juontaja, joka loisi rentoa tunnelmaa ja kertoisi, mitä päivän aikana missäkin päin monitoimitaloa tapahtuu. Oheistoiminnan suunnittelussa lähtökohtana oli myös se, millä tavoin toiminnan avulla voitaisiin tukea sosiaalipedagogiassa painotettuja yksilön sosialisointia tukemista sekä sosiaalisten ongelmien ennaltaehkäisyä. Oheistoiminnan tarkoituksena oli myötävaikuttaa näihin painotuksiin lisäämällä yhteisöllisyyden tunnetta tapahtuman kävijöiden keskuudessa.

Muotinäytös toteutettaisiin yhteistyössä paikallisen Marimekko-yrittäjän kanssa. Muotinäytöstä varten saliin rakennettaisiin T-kirjaimen muotoinen lava, jonka takaosaan asennettaisiin sermit. Sermien tarkoitus oli tuoda tilaan kodikkuutta ja antaa näkösuojan malleille, jotta he voivat vaihtaa vaatteitaan rauhassa. Sermit ja lavan oviaukko somistettaisiin värikkäillä pienten vauvojen vaatteilla ja lavan reunaan oli tarkoitus sinistä loimusamettia. Näytöksiä olisi kello 10.30 ja 12.30.

Malleiksi pyytäisin hankasalmelaisia lapsia ja heidän vanhempiaan. Yrittäjä hoitaisi muotinäytöksen vaatteet ja juontaisi näytöksen. Minun tehtävänäni olisi hankkia muotinäytöksen taustamusiikki. Taustamusiikiksi hakisin kirjastosta lastenmusiikkilevyjä, joita äänentoistosta vastaavat kaksi henkilöä voivat soittaa. Heidän vastuullaan olisi myös muotinäytöksessä ja tapahtuman juonnossa käytettävä mikrofoni.

Laululeikkejä ohjaisi levymusiikin säestyksellä muotinäytösten välissä kaksi ohjaajaa, jotka pukeutuisivat hassuihin vaatteisiin. Lauluiksi valitsin pukeutumiseen liittyvät laulut, Värilaulun sekä Täti Moonikan. Ohjaajat laulaisivat ja tanssivat esimerkinomaisesti lavalla ja lavan edustalla lapset ja aikuiset voisivat leikkiä mukana. Laululeikkien avulla lapset pääsisivät liikkumaan, leikkimään sekä ilmaisemaan itseään.

Kirpputorin järjestäisi Mannerheimin lastensuojeluliiton Hankasalmen paikallisyhdistys. MLL lapsia ja nuoria tukevana toimijana on luonteva yhteiskumppani Keisarin uusien vaatteiden kaltaiselle tapahtumalle. Minä varaisin monitoimitalon

yläkerran nuorisotilan yhdistyksen käyttöön, he ottaisivat vastaan ilmoittautumiset ja hoitaisivat muut käytännön järjestelyt.

Yhteistyön tavoitteena oli tuoda lisää kävijöitä tapahtumaan sekä vireyttää MLL:n kirpputoritoimintaa. Kirpputorin avulla lapsille voitaisiin opettaa kierrättämisen merkitystä ja kestävän kehityksen periaatteita. Kirpputorilla lapsiperheet voisivat myydä omia tavaroitaan ja tätä kautta saada pientä helpotusta usein tiukkaankin taloudelliseen tilanteeseen. Kirpputorilta kävijät voisivat myös edulliseen hintaan ostaa tarvitsemiaan tavaroita ja tarvikkeita ja tätä kautta säästää rahaa.

Muuta toimintaa tapahtumassa edustaisivat monitoimitalon kahviossa sijaitseva, Tansaniaan lähdössä olevien nuorten ryhmän järjestämä puhvetti sekä palautepiste. Palautepisteellä pääsalin ovensuussa kävijät voisivat antaa kirjallista palautetta tapahtumasta valmiiden palautelomakkeiden avulla (LIITE 2). Lisäksi tällä pisteellä kävijät voisivat osallistua arvontaan, jossa arvottaisiin kotimaisen Reiman lahjoittamia lastenvaatteita sekä Kihveli Soikoon! -tapahtuman lastenkonserttilippuja. Lapsille olisi pisteessä lisäksi oma vieraskirjapaperi, jolle he voisivat piirtää tai kirjoittaa omia terveisiä vanhempien täyttäessä palautelomaketta. Palautepisteessä olisi kaksi vapaaehtoista työntekijää opastamassa kävijöitä.

Pääsalissa olisi myös hatunheittokilpailu, jossa toimii kaksi ohjaajaa. Hattua heitettäisiin ylösalaisin käännetyn tuolin jalkoihin ja palkintona osumasta olisi Reiman lahjoittama superpallo. Piste tarjoaisi onnistumisen kokemuksia niin isoille kuin pienillekin lapsille, sillä tehtävä on kaikenikäisille sovellettavissa. Pääsalista löytyisi myös kotimaisten lastenvaateyritysten esittelypisteitä.

8 TAPAHTUMAN TOTEUTUS

Toukokuussa 2008 alkanut matka huipentui Keisarin uudet vaatteet -tapahtumaan toukokuussa 2010 äitienpäivän aattona. Kahden vuoden prosessi ideasta varsinaiseen tapahtumapäivään kulki sykleittäin, välillä oli hiljaisempia kausia ja välillä tein työtä lähes aamusta iltaan. Kaiken kaikkiaan prosessi oli sekä äärimmäisen raskas että äärimmäisen antoisa. Lähipiirin ja yhteistyökumppaneiden tuki ja oma innostus saivat kuitenkin jaksamaan koko prosessin alusta loppuun saakka. Itse tapahtumaan olen äärimmäisen tyytyväinen, joskin kehitettävää myös löytyy.

8.1 Matkalla uusiin vaatteisiin

Aloitin teoriamateriaalin keräämisen heti opinnäytetyön idean saatuaani. Teoriatiedon löytäminen oli todella haastavaa, ja siksi olikin tärkeää, että aikaa tiedonetsintään oli riittävästi. Marraskuun ensimmäisellä viikolla vuonna 2009 järjestin Lapsuus ja nuoruus -opintokokonaisuuden harjoittelussani päiväkodilla Vaatteiden viikko -teemaviikon. Viikko yhdisteli lasten pukeutumisen ja kasvatuskumppanuuden teemoja. Sain teemaviikosta loistavaa palautetta lapsilta, vanhemmilta ja päiväkodin työntekijöiltä. Viikon aikana kokeilin erilaisia menetelmiä Keisarin uudet vaatteet -tapahtumaa silmällä pitäen, ja noiden menetelmien pohjalta kehitin suurimman osan tapahtuman toimintapisteistä.

Ensimmäinen palaveri 4H-yhdistyksen toiminnanjohtajan kanssa pidettiin tammikuun seitsemäntenä päivänä 2010. Mukana oli myös yhdistyksen projektityöntekijä. Palaverissa toin esille tekemäni miellekartan avulla ajatuksiani ja ideoitani. Ideoideni pohjalta suunnittelimme yhdessä eri pisteitä ja kartoitimme mahdollisia toimijoita. Tapaamisen yhteydessä valitsimme tapahtuman ajankohdaksi lauantain 8. toukokuuta 2010. Tapahtuma päätettiin järjestää kello 10–14 sen vuoksi, että useimmiten pienten lasten perheille aamu- ja keskipäivä ovat luonnollisia kodin ulkopuolella liikkumisaikoja. Uskoin, että tuolle neljän tunnin aikavälille myös erirytmisten perheiden ruokailu- ja päiväuniaikoihin löytyisi joku tapahtumalle pyhitettäväksi sopiva väli.

Tammikuun 28. päivä otin yhteyttä MLL:n yhteyshenkilöön, ja kysyin kirpputorin järjestämisestä. Asia varmistui jo seuraavalla viikolla. MLL:n yhteyshenkilö kertoi yhdistyksen olevan todella innoissaan asiasta ja lähdössä mielellään mukaan tapahtuman järjestelyihin. Helmikuun alussa otin yhteyttä nuoriin, joita kaavailin vapaaehtoistyöntekijöiksi tapahtumaan. Sain monta myöntävää vastausta ja lisäksi nuorilta vinkkejä siitä, keitä kannattaisi kysyä. Ystävääni pyysin auttamaan mainosten teossa ja hänellä olikin loistavia ideoita, joita aloimme yhdessä työstää. Helmikuun alkupäivinä tein myös henkilöstöresurssilaskelmia.

Helmikuun kolmantena päivänä otin yhteyttä paikalliseen Marimekko-yrittäjään. Hän innostui muotinäytöksestä ja lupasi ottaa sen hoitaakseen. Otin myös yhteyttä 4H:n hanketyöntekijään kahvioasiasta. Hän lupasi kysyä Mennyttä etsimässä -hankkeen nuorten ryhmältä, mutta alustavasti uskoi, että he voisivat hoitaa kahviota. Viides päivä helmikuuta meillä oli yhteistyö- ja infopalaveri 4H-toimistolla, paikalla olivat lisäksi työelämäohjaajani, tapahtumatuottaja Jaana Suhonen sekä nuori, jota kaavailin äitienpäiväkorttipisteen vastaavaksi ohjaajaksi. Ideoimme lavastusta, toimintapisteiden somistusta sekä eri pisteiden mahdollisia työntekijöitä.

Maaliskuun 17. päivä tein kirjeluonnoksen lastenvaateyrityksille (LIITE 3) sekä mediatiedotteen (LIITE 4). Apua molempien tekemiseen minulle toi edellissyksyn Lapsuus ja nuoruus -opintokokonaisuuden projektin mediaryhmässä mukana oleminen. Lähetin 17. päivä yrityskirjeen ja mediatiedotteen työelämäohjaajalleni sähköpostitse luettavaksi ja kommentoitavaksi, ja viikkoa myöhemmin yrityksille ja eri mediatahoille. Mediakartta liitteenä (LIITE 5). Huhtikuun 19. päivä kirjoitin Hankasalmen sanomiin jutun (LIITE 6). Huhtikuun 23. päivä saimme mainokset (LIITE 7) valmiiksi. Olin todella tyytyväinen ilmoituksiin, ne olivat mielestäni mielenkiintoa herättävät ja selkeät. Kirjoittamani juttu ilmestyi 29.4. Hankasalmen sanomissa. Huhtikuun viimeisenä päivänä tilasin ilmapallot tapahtumaa varten, vein loput mainokset paikoilleen ja kävin kirpputorilta ostamassa vanhoja vaatteita eri toimintapisteitä varten.

8.2 Tapahtuman alusviikko

Maanantain 3.5. minulla oli haastattelu Keski-suomalaisen lehtijuttua varten, pisteiden suunnittelua sekä pisteiden infotaulujen suunnittelua. Infotauluja suunnitellessani totesin, että on paras karsia liika tieto ja keskittyä vain kaikkein oleellisimpaan tietoon. Maanantaina tein myös palautelomakkeen tulostettavaan muotoon ja lähetin muotinäytösmallien vanhemmille infoa tapahtuman kulusta ja muotinäytöksestä. Säänmukaisen pukeutumisen pisteelle tulostin sopivan paperinukkemallin. Lisäksi tein jokaiselle pisteelle tarkat pisteohjeistukset siitä, mitä työntekijöiden tulee kullakin pisteellä tehdä. Ohjeistukset liitteenä (LIITE 8).

Alkuviikosta kävin Pieksämäellä hoitamassa viimeisiä tarvittavia ostoksia. Minulla oli myös lehtihaastattelu sanomalehti Keski-suomalaiseen. Otin yhteyttä MLL:n kirpputorivastaavaan ja varmistin, että kaikki on kunnossa. Soitin myös Hankasalmen sanomiin ja varmistin, että heiltä on joku tulossa tekemään juttua tapahtumasta. Torstaina piirsin koko salin ja toimintapisteiden pohjapiirroksia ja kirjoitin kunkin pisteen materiaali- ja somistuskuvauksen seuraavan päivän rakentamistalkoosiin. Mietin myös jo valmiiksi, kuinka monta ihmistä mihinkin rakennustehtävään tarvittaisiin ja kuka voisi tehdä mitäkin.

Perjantaina 7. toukokuuta Keski-suomalaisessa ilmestyi puolen sivun mittainen juttu opinnäytetyöstäni ja tapahtumasta (LIITE 9). Sain valtavasti positiivista palautetta lehtijutusta ja jutun tehnyt toimittaja toivoi, että hän pääsisi aikanaan tutustumaan valmiiseen opinnäytetyöhöni. Lavasteiden rakentamisen aloitimme monitoimitalolla vasta illalla siellä esitetyn musikaalin vuoksi. Musikaaliväen lavastusten purkaminen kesti puhuttua kauemmin ja se hidasti Keisarin uusien vaatteiden pisteiden ja lavan rakennusta. Minulla oli kuitenkin apunani upea, yli kaksikymmenhenkinen rakennusporukka, joka hoiti työnsä ahkerasti ja vastuuntuntoisesti. Vapaaehtoisten mukaan rakennusprosessi sujui mutkattomasti selkeiden ohjeiden ja riittävän henkilömäärän vuoksi. Itse lähdin monitoimitalolta viimeisenä, puoli kahden aikaa yöllä. Tilan yleisilme oli lopputulokseltaan juuri sellainen kuin olin halunnut: iloinen, värikäs. ja lasten näköinen, mutta kuitenkin selkeä ja johdonmukainen. Visuaaliseen ilmeeseen olin todella tyytyväinen.

8.3 Tapahtumapäivä

Saavuin monitoimitalolle kello 8.30 tapahtumapäivän aamuna. Yllättävä vastoinkäyminen ilmaantui talonmiehen ilmoittaessa koko talon putkien olevan tukossa. Ennen tapahtuman alkua asia saatiin kuitenkin korjattua. Vapaaehtoiset olin pyytänyt paikalle kello 9.30, jolloin pidin infotilaisuuden tapahtuman kulusta ja kiitin jo etukäteen kaikkia minua auttamaan tulleita vapaaehtoisia. Tämän jälkeen pisteohjaajat ja työntekijät pääsivät tutustumaan omiin töihinsä ja työpisteisiinsä antamieni ohjeistusmonisteiden avulla. Lisäksi kiersin jokaisen luona erikseen varmistamassa, että kaikki oli kunnossa.

Ovet avattiin kello 10.00, jolloin kävijöitä alkoi tasaisesti virrata tapahtumaan. Juontaja avasi tapahtuman kertomalla päivän kulusta ja opinnäytetyöstäni. Pitkin päivää hän myös esitteli eri toimintapisteitä. Ihmiset pääsivät rauhassa tutustumaan eri toimintapisteisiin sekä vierailemaan kahviossa ja kirpputorilla. Selkeät kävijäpiikit ajoittuivat muotinäytösten yhteyteen kello 10.30 ja 12.30. Väkimäärä rupesi vähenemään iltapäivää kohden ja puoli kahden jälkeen päätin, että alamme pikkuhiljaa raivata paikkoja, kuitenkin niin, että kaikki halukkaat pääsivät osallistumaan eri toimintapisteille. Purkamisen jälkeen päivä päättyi noin kello 14.30. Ovensuussa sijainneen palautepisteen työntekijät laskivat tapahtuman kävijöiden määrää. Kaiken kaikkiaan tapahtumassa kävi noin 250 henkilöä. Kuvia tapahtumasta on liitteenä (LIITE 10).

8.3.1 Toimintapisteet

Vaatehuoltopisteellä aamu alkoi rauhallisesti, mutta vilkastui päivää kohden. Lapset tuntuivat innostuvan vaatehuollosta ja kuulin lasten ja vanhempien kommentteja siitä, että ”tätä tullaan harjoittelemaan kotonakin”. Pesuainemateriaali ja erityisesti esillä olleet pesupähkinät tuntuivat kiinnostavan kävijöitä kovasti.

Tuunauspiste vaikutti olevan etenkin isompien lasten mieleen. Pisteelle olisi tarvittu ehkä enemmän tyhjää työskentelytilaa, esimerkiksi yksi tyhjä pöytä, jonka ääressä olisi ollut tuoleja. Nyt materiaalipöytien edessä oli tuoleja, mutta koska materiaalia oli niin paljon, jäi työskentelytilaa vähemmän. Perheet saivat tuunauspisteiltä ideoita ja intoa

omien vaatteidensa uudistamiseen. Myös kierrätysmuotinäytöksen kuvasarja kiinnosti sekä lapsia että aikuisia.

Mennyttä etsimässä -piste tuntui herättävän aikuisissa ja lapsissa paljon kysymyksiä. Erityisen ilahduttavaa oli nähdä, miten piste innosti lapsia ja isovanhempia keskinäiseen vuorovaikutukseen. Koska Mennyttä etsimässä –hanke oli tuttu suurelle osalle kävijöistä, he osasivat yhdistää kokemaansa aiemmin hankkeessa saamiinsa kokemuksiin. Kesti-Willen tietokilpailukysymys ja mahdollisuus osallistua arvontaan toivat muuten näyttelynomaiseen pisteeseen mukavaa toiminnallisuutta.

Säännukaisen pukeutumisen pisteessä kävi koko tapahtumapäivän ajan todella iloinen kuhina. Koska paperinukkien pukemistehtävä oli sijoitettu teltan takaosaan, se loi mahdollisuuden myös oikealle keskittymiselle ja pohdinnalle. Monet vanhemmat tuntuivat muistelevan aikaa, jolloin itse olivat leikkineet nykyään harvinaisemmilla paperinukeilla. Lapset olivat todella onnellisia saadessaan itse tekemänsä paperinuket kotiin.

Äitienpäiväkorttipiste keräsi myös suurta suosiota. Lapset olivat iloisia saadessaan askarrella äideilleen äitienpäiväkortit, ja ohjaajat sopeuttivat toimintaa niin, että kaikenikäiset pystyivät kortin tekemään. Oli hyvä ratkaisu, että ohjaajia oli pisteellä useita, jolloin vanhemmat pystyivät jättämään lapsensa turvallisesti ohjaajien hoitoon käydessään itse K18-pisteellä. Valitettavasti pisteellä olleella satusedällä ei ollut kovin paljon kuuntelijoita. Satusetä luki satuja pyydettyä, mutta olisi ehkä ollut parempi, jos hän olisi lukenut niitä säännöllisin väliajoin, esimerkiksi puolen tunnin välein. Satuhetket olisi voinut sijoittaa tapahtuman päälavalle, jolloin kuulijoita olisi mahtunut kerralla enemmän ja päälavalla olisi ollut enemmän ohjelmaa.

K18-pisteen vastaanotto jännitti minua etukäteen valtavasti. Kaiken saamani palautteen perusteella huoli kuitenkin oli turha. Oli hyvä, että vanhemmat saivat purkaa pisteen nostattamia tunteita käytävän päähän sijoitetulle pöydällä oleville papereille. Liitteenä on kooste tunteenpurkutaulusta (LIITE 11). Vanhempien kirjoituksista huomasin selkeästi heidän järkytyksensä ja hämmennyksensä, mutta myös sen, että he pitivät K18-pistettä onnistuneena ja tarpeellisena.

Uskonkin, että piste vastasi tavoitteisiinsa lisätä vanhempien tietoisuutta siitä, mitä lasten pukeutuminen voi viestittää ja millaisilla valinnoilla lapsuutta voi suojella myös pukeutumisen näkökulmasta. Pisteestä ulkopuolella kuulin vanhempien keskustelevan aiheesta ja useiden vanhempien kanssa keskustelin asiasta myös itse. Oli ammatillisesti haasteellista mutta antoisaa keskustella pukeutumisen ”pimeästä” puolesta aikuisten kanssa.

8.3.2 Oheistoiminta

Muotinäytös oli tapahtuman todellinen hitti. Tutut lapset ja vanhemmat malleina ja lasten into esiintyä muotinäytöksissä olivat asioita, jotka saivat kaikki katsojat hyvälle tuulelle. Yrittäjä saapui molempiin näytöksiin vasta aivan viime minuutilla ennen esitystä. Se loi sekä minulle että malleille epävarmuuden tunnetta ja jännitystä. Itse näytökset sujuivat kuitenkin hyvin. Minusta oli tärkeää, että vaatteet olivat nimenomaan kotimaisen merkin mallistosta, sillä ne kuvasivat turvallisia lastenvaatteita. Oman kokemukseni pohjalta Marimekon vaatteet ovat myös todella kestäviä ja säilyvät jopa sukupolvelta toiselle. Näin ollen muotinäytös viestitti myös kestävästä kehityksen arvoista.

Laululeikkijä leikittiin kello 11.30 sekä 13.00. Alun perin tarkoitus oli, että toinen laululeikkikerta olisi ollut kello 13.30, mutta tilannesilmää käyttäen arvioin, että toista laululeikkikertaa täytyisi aikaistaa. Ihmiset olivat jo ennen toista muotinäytöstä ehtineet kiertää toimintapisteillä ja kirpputoreilla, joten he alkoivat tehdä kotiinlähtöä. Näin saimme heidät kuitenkin myös mukaan leikkimään. Lapsista laululeikit olivat todella hauskoja ja joku aikuinenkin innostui leikkimään mukana. Laulut olivat selkeästi ainakin osalle lapsista entuudestaan tuttuja ja liikkeet niin helppoja, että kaikenikäisten oli helppo leikkiä mukana.

Kirpputorilla riitti kuhinaa ja sekä myyjät, ostajat että MLL:n kirpputorihenkilökunta olivat tyytyväisiä kirpputorin toimintaan. Kirpputori pyöri hyvin omalla painollaan ja järjestäjien vanhalla rutiinilla, joten minun ei tarvinnut heitä sen kummemmin ohjeistaa. Kävin kuitenkin muutamaan otteeseen tarkistamassa, että kirpputorilla oli kaikki hyvin ja että yhteistyökumppanina toiminut MLL oli tyytyväinen tapahtumapäivään.

Muu toiminta tapahtumassa pyöri sujuvasti koko päivän ajan. Kahviossa perheet pystyivät hengähtämään ja ottamaan välipalaa. Palautepisteellä oli runsaasti kävijöitä, yhteensä palautelomakkeen täytti 86 kävijää. Lasten vieraskirja oli hyvä ratkaisu, sillä vanhemmat saivat rauhassa paneutua lomakkeisiin lasten jättäessä omia tervehdyksiään.

Hatunheittokilpailupiste toimi hauskana lisänä tapahtumalle. Se, kuten tapahtuma kokonaisuudessaankin, oli maksutonta. Näen, että juuri tapahtuman ja toiminnan maksuttomuus oli ainakin osalle lapsiperheistä tärkeää, sillä usein lapsiperheiden taloudellinen tilanne voi olla niukka ja koko perheen vieminen esimerkiksi erilaisiin tapahtumiin tai muihin aktiviteetteihin on kallista.

Perheet kävivät myös kiinnostuneina tutkailemassa Reima Oy:n / Osmotex Oy:n esittelypistettä, jolle oli ripustettu uuden malliston vaatteita, lisäksi vanhempien oli mahdollisuus ottaa mukaan esitteitä. Harmillista oli se, etten saanut enempää lastenvaateyrityksiä paikalle. Uskon, että kevään kiireinen aika ja Hankasalmi pienenä kuntana eivät houkutellut yrityksiä riittävästi.

9 PALAUTE

Opinnäytetyön arviointia varten keräsin palautetta sekä tapahtuman osallistujilta että yhteistyökumppaniltani, jotta työn arviointi ei jäisi liian subjektiiviseksi (Vilka & Airaksinen 2003, 157). Tapahtuman kävijöiltä keräsin palautteen kirjallisen lomakkeen (LIITE 2) avulla, sillä suurelta kävijämäärältä palautteen vastaanottaminen suullisesti olisi ollut mahdotonta. Sain kuitenkin myös paljon suullista positiivista palautetta tapahtuman kävijöiltä. Yhteistyökumppaniltani sain sekä suullista palautetta että vapaamuotoisen kirjallisen palautteen. Kirjallisen palautteen tapahtuman järjestämisen näkökulmasta antoi tapahtumatuottaja Jaana Suhonen. Saadun palautteen avulla pystyin refleктоimaan tapahtuman onnistumista ja kehittämishaasteita sekä sitä, saavutettiinkö tapahtumalle asetetut tavoitteet (Vallo & Häyrinen 2003, 203–204).

9.1 Kävijöiltä ja vapaaehtoistyöntekijöiltä saatu palaute

Tapahtumaan osallistuneita kehoitettiin antamaan palautetta kuitenkin heitä siihen painostamatta. Palautelomakkeessa oli neljä avointa kysymystä sekä kohta, johon sai kirjoittaa muita terveisiä tapahtumaan liittyen. Päädyin tekemään palautelomakkeesta hyvin yksinkertaisen, jotta se olisi nopea ja helppo vastata. Palautelomakkeita täytettiin yhteensä 86 kappaletta. Suuressa osassa palautteita oli vastattu kaikkiin neljään kysymykseen. Tapahtuman kehittämiseen liittyvään kysymykseen tuli vähiten vastauksia. Palaute oli kaiken kaikkiaan todella positiivista.

Kysyttäessä ”mitä pidit tapahtumasta” palaute oli yksinomaan positiivista. Vastauksissa toistuivat teemat ajankohtainen ja ajatuksia herättävä (6 vastausta), ainutlaatuinen (7 vastausta) ja hyvin organisoitu (10 vastausta). Kuusi vastaajista piti tapahtumaa monipuolisena ja 11:n mielestä tapahtuma toi mukavaa vaihtelua ja yhdessä tekemistä koko perheelle. Vastauksista kymmenessä mainittiin myös tapahtuman lämminhenkinen ja iloinen tunnelma.

Kysymyksen ”mikä oli mielestäsi hyvää” vastauksissa toistuivat osittain ensimmäisen kysymyksen vastaukset. Kymmenen vastaajaa piti hyvänä tapahtuman monipuolisuutta

ja seitsemän tapahtuman tunnelmaa. Seitsemän vastaajista nosti esille organisoinnin, yhteistyön ja työntekijät. Ehdottomasti eniten vastauksissa toistuivat muotinäytös (22 vastausta), toimintapisteet (15 vastausta) sekä lapsi- ja perhekeskeisyys (14 vastausta). Kävijöistä 11 ajatteli, että parasta tapahtumassa oli kaikki. Ihmiset pitivät myös K18-pisteestä (10 vastausta), kirpputorista (8 vastausta) ja äitienpäiväkorttipisteestä (6 vastausta). Kuusi vastaajista piti hyvänä tilaratkaisua ja tapahtuman ulkoasua.

Kehitysideoissa toivottiin eniten enemmän ohjelmaa päälavalle (5 vastausta) ja leikkipistettä aivan perheen pienimmille (4 vastausta). Neljä vastaajista toivoi, että toimintaa jatkettaisiin tai vietäisiin toisille paikkakunnille. Kaksi vastaajaa oli listannut kehittämiseksi liikunnallisen toimintapisteen. Yksittäisissä vastauksissa toivottiin pääsaliin vanhemmille tuoleja, vanhemmille luentoa lasten pukeutumisesta sekä myyntipöytiä (ilmeisesti lastenvaatealiikkeiden). Yhdessä vastauksessa toivottiin erilaista tilankäyttöä, joko pienempää tilaa tai enemmän toimintapisteitä.

Vastaajat pitivät myös tapahtumaa hyödyllisenä. Vastaajista 33 piti suurimpana hyötynä sitä, että tapahtuma ja etenkin K18-piste herättivät ajatuksia ja havahduttivat aikuisia. Vastauksissa kolmessatoista nostettiin suurimmaksi hyödyksi mukava päivä ja yhdessä tekeminen. Hyödyllisinä pidettiin myös uuden oppimista (11 vastausta) ja kirpputoria (11 vastausta). Muita terveisiä, joita kävijät palautelomakkeissaan lähettivät, olivat kiitokset (11 vastausta), maininta kivasta tapahtumasta (17 vastausta) sekä kannustavat terveiset minulle henkilökohtaisesti (25 vastausta). Viisi vastaajaa toivoi lisää samankaltaisia tapahtumia.

9.2 Yhteistyökumppanin palaute

Hankasalmen 4H-yhdistyksen toiminnanjohtajan mukaan tapahtuma oli kaikin puolin onnistunut. Hänen näkemyksensä mukaan tapahtuma oli suunniteltu hyvin ja mukaan oli saatu riittävästi eri toimijoita. Toiminnanjohtaja nosti palautteessaan esille myös suunnitteluvaiheessa miettimämme kouluyhteistyön. Tämä suunnitelma ei kuitenkaan toteutunut erinäisten syiden vuoksi. Hänen mukaansa kouluyhteistyötä olisi ehkä kannattanut kuitenkin kokeilla siten, että kohderyhmänä olisivat olleet alakoululaiset

esikoululaiset mukaan lukien. (Sirkka Suomäki, henkilökohtainen tiedonanto 16.6.2010.)

Toiminnanjohtaja Suomäen mukaa toimintapisteiden valinta oli hyvä ja kattava ja jokaiselle pisteelle riitti kävijöitä. Erityishuomiona hän nosti esille sen, että paperinukkepiste oli niin suosittu, että paperinuket meinasivat loppua jopa kesken. Myös Suomäen mielestä K18-piste oli erityisesti ajatuksia herättävä. ”Näytteillä oli jopa omien lasteni pieniä bikineitä ja toppeja”, Suomäki summaa ajatuksiaan. (Sirkka Suomäki, henkilökohtainen tiedonanto 16.6.2010.)

Useita tapahtumia itsekin järjestäneenä toiminnanjohtaja kertoo tietävänsä, millainen työ Keisarin uudet vaatteet –tapahtuman kaltaisessa toimintapäivässä on. Hänen mukaansa oli hienoa huomata, miten olin osannut ottaa kaiken huomioon ja yhdistää tekemiset opinnäytetyön tavoitteisiin. Hän uskoi, että monen vanhemman ajatukset tulisivat palaamaan monia kertoja eri toimintapisteille ja niistä saatuun tietoon pukiessaan omaa lastansa ulos, pihaleikkeihin tai rannalle. (Sirkka Suomäki, henkilökohtainen tiedonanto 16.6.2010.)

Yhteistyötahon kannalta katsottuna toiminnanjohtajan mukaan tapahtuma toi positiivista näkyvyyttä myös 4H-yhdistyksen toiminnalle. Hän koki, että 4H:n arvot tulivat hyvin näkyviin päivän aikana. Näistä arvoista Suomäki listaa palautteessaan kestävän kehityksen, suvaitsevaisuuden, välittämisen, yritteliäisyyden sekä yhteistyön. (Sirkka Suomäki, henkilökohtainen tiedonanto 16.6.2010.)

9.3 Tapahtumatuottajan palaute

Tapahtumatuottaja Jaana Suhosen mukaan tapahtuman idea oli toimiva, tärkeä ja mielenkiintoinen. Tapahtumassa oli raikkautta ja monipuolisuutta. Palautteessaan Suhonen kertoo, että tapahtumatuottajan näkökulmasta hän antaisi tapahtuman suunnittelusta kiitettävän arvosanan. Hänen mielestään suunnitelma oli hyvin tehty ja tarpeeksi tarkka. Rakennusvaiheessa Suhonen seurasi tapahtuman rakentamista, ja kertomansa mukaan ihaili, miten hyvin olin saanut paikalle talkoolaisia, sekä sitä, miten jokaisella oli oma selkeä tehtävä, mikä joudutti rakentamista. Joka osa-alueelle tehtyt

selkeät toimintaohjeet rakennusvaiheessa, tapahtumapäivän toteutuksessa ja purussa helpottivat talkoolaisten toimintaa ja auttoivat sitä, että kaikki sujui mallikkaasti. (Jaana Suhonen, henkilökohtainen tiedonanto 10.1.2011.)

Suhosen mukaan tapahtumatuottajan onnistuminen mitataan yleensä hänen tapahtumaisesta työmäärästään; mitä vähemmän tapahtuman johtajalla on tekemistä, sitä paremmin hän on onnistunut. Tapahtumapäivän aikana Suhonen oli seurannut minun työtäni ja toteaa, että hänen nähdäkseen minulla oli aikaa kiertää eri työpisteissä, tehdä pikku korjauksia ja kannustaa talkoolaisia. Lisäksi minulla oli aikaa keskustella myös tapahtuman kävijöiden kanssa. (Jaana Suhonen, henkilökohtainen tiedonanto 10.1.2011.)

Suhosen mielestä tapahtuma oli toimiva ja hyvä kokonaisuus. Palautteessaan Suhonen toteaa, ettei osannut löytää tapahtumasta juurikaan kehittämistä. Hänen mukaansa tapahtumia kehitetään toki aina, mikäli ne toteutetaan uudestaan, mutta hän piti tapahtumaa onnistuneena ja hyvin toteutettuna. Talkoolaiset olivat hyvin sitoutuneita ja Suhosesta oli ilahduttavaa nuorten määrä toteutuksessa ja varsinkin toimintapisteiden ohjaajina. Suhosen mukaan olin valinnut talkoolaiset hyvin ja ottanut huomioon jokaisen henkilökohtaisen vahvuuden, mikä näkyi toimintapisteiden ilmapiireissä. Suhonen piti myös hyvänä tapahtuman selkeää kohderyhmää ja oli ilahtunut kävijämäärän suuruudesta. (Jaana Suhonen, henkilökohtainen tiedonanto 10.1.2011.)

Suhonen ajattelee, että tapahtuma oli monipuolisesti rakennettu teeman ympärille, mutta kuitenkin pysyi teemassaan. Toiminnallisten pisteiden kautta lapset saivat hyvää infoa ja leikin kautta hyödyllistä tietoa muun muassa pukeutumisesta ja vaatteiden huollosta. Suhonen kertoo, että hänelle viiden lapsen äidille, K18 -piste oli hätkähdyttävä, raju ja ajatuksia herättävä. Piste oli Suhosen näkemyksen mukaan onnistunut osa kokonaisuutta, ja hän kokee, että pisteestä oli varmasti monelle hyötyä. Samalla Suhosen mukaan tuli huomattua kahden eri maailman kontrasti: K-18 pisteen jälkeen isoon saliin palatessa värikkäät pallot, räsymatot, tunnelmallinen aito lastenmusiikki ja iloiset lapset osallistumassa eri toimintoihin toivat toivoa ja iloa. (Jaana Suhonen, henkilökohtainen tiedonanto 10.1.2011.)

Suhonen summaa palautteessaan, että on ihanaa, että on olemassa vielä paikkoja, joissa turvallinen lapsuus on mahdollista. Suhosen mukaan kuitenkin muistutus siitä, ettei kaikkialla asia ole näin hyvin, ei ole koskaan pahitteeksi. Suhonen kokee, että vanhempana myös hänellä on omalta osaltaan mahdollisuus vaikuttaa asioihin. Esimerkiksi hän nostaa sen, ettei osta tietyiltä yrityksiltä vaatteita omille lapsilleen. (Jaana Suhonen, henkilökohtainen tiedonanto 10.1.2011.)

10 OMAN TYÖN ARVIOINTI

Keisarin uudet vaatteet oli minulle pitkäkestoinen ja opettavainen prosessi. Uskon, että aiempi kokemukseni tapahtumien järjestämisestä auttoi minua työssäni. Apua oli varmasti myös kokemuksestani projektityöstä. Halusin tehdä opinnäytetyön, jossa olisi haastetta ja mielenkiintoa. Halusin päästä käyttämään luovuuttani ja vaikuttaa yhteiskunnallisesti. Opinnäytetyöprosessi antoi minulle muun muassa kaikkea tätä. Koko opinnäytetyöprosessia ajatellen työ eteni sykleittäin. Tasaisempi aikataulutus olisi ehkä ollut vähemmän kuormittavaa. Toisaalta taas koin hyvänä sen, että välillä jätin koko opinnäytetyön pois mielestäni ja palasin siihen entistä kovemmalla innolla uudestaan.

10.1 Tapahtuman toteutuksen arviointi

Tapahtumaa toteuttamaan lähtiessäni minulla oli mielestäni realistiset odotukset siitä, minkä verran työtä tapahtuma teettäisi ja minkä verran vapaaehtoisvoimia tulisin tarvitsemaan. Olin todella yllätynyt siitä, miten helposti sain ihmisiä lähtemään tapahtumanjärjestelyihin mukaan. Uskon, että tämä johtuu osittain siitä, että olen ollut mukana monissa eri projekteissa ja tapahtumissa vapaaehtoisena ja ihmiset halusivat nyt vuorostaan auttaa minua. Hyvät verkostot ja yhteistyöosaamiseni olivat perusedellytys tapahtuman onnistumiselle. Yhteistyö 4H-yhdistyksen sekä muiden yhteistyökumppaneiden kanssa sujui jouhevasti ja opinkin paljon yhteistyön onnistumisen edellytyksistä.

Suurimmaksi haasteeksi prosessin aikana koin teorian tiedon etsimisen lasten pukeutumisesta, jota on tutkittu toistaiseksi hyvin vähän. Mielestäni löysin opinnäytetyöhöni kuitenkin hyvää ja luotettavaa teoriatietoa, jonka pohjalta tapahtumaa ja toimintapisteitä oli hyvä lähteä suunnittelemaan ja toteuttamaan. Sosiaalipedagogiikka ja konstruktivistinen oppimisenäkymys toivat toiminnan järjestämiseen laajempaa teoreettista viitekehystä.

Koen, että tapahtuma onnistui kokonaisuudessaan hyvin. Ensimmäiset tuntekseni tapahtuman jälkeen olivat väsyneet mutta onnelliset. Kaikki tapahtumassa meni suunnitellusti, mutta kuitenkin yli odotusten. Ainoa sydämentykytyksiä nostattanut asia oli muotinäytöksen järjestäjän saapuminen paikalle aivan viime minuutilla. En kuitenkaan keksi keinoa, jolla tämä olisi voitu välttää, sillä olimme selkeästi sopineet, että muotinäytökseen osallistuvat saapuvat paikalle vähintään puolta tuntia ennen esityksen alkua. Muotinäytökset onneksi sujuivat hyvin ja läpi koko päivän ihmisistä välittyi ilon ja hyvänolon tunne.

Uskon, että erityisen hyvin onnistuin tapahtuman organisoinnissa, ja tätä ajatusta vahvistaa myös saamani palaute. Minulla oli joka vaiheessa taustalla upea tiimi, jota ilman tapahtumaa olisi ollut mahdotonta järjestää. Oli hyvä ratkaisu, etten kiinnittänyt itseäni millekään toimintapisteelle, vaan sain yksinkertaisesti nauttia päivästä ja seurata sen kulkua. Mitään suuria akuutteja hätätilanteita ei tullut, mutta oli hyvä, että niihinkin oli varauduttu. Kiersin eri toimintapisteillä tarkastamassa, että kaikki oli hyvin, mutta olisin jälkepäin ajateltuna voinut tehdä päivän kulusta myös muistiinpanoja, sillä aikaa siihen olisi ollut.

Toimintapisteet olivat mielestäni perusteltuja ja monipuolisia. Toimintapisteet oli suunniteltu joustavasti eri ikäryhmille ja sekä lapsia että vanhempia pyrittiin huomioimaan jokaisella pisteellä. Toimintapisteet oli myös aikataulutettu joustavasti: jokainen sai käydä pisteillä silloin kun halusi ja olla niillä niin pitkään kuin halusi. Pisteiden toteutus onnistui suunnitelmien mukaisesti.

Palautteessa mainittu liikunnallinen toimintapiste oli todella hyvä ajatus. Jos nyt tekisin jotain toisin, lisäisin varmaan mukaan vielä liikunnallisen toimintapisteen, joka liittyisi pukeutumiseen. Tällainen voisi esimerkiksi olla hauska leikki nimeltä ryysyviesti, jossa joukkueittain puetaan ja riisutaan vaatteita mahdollisimman nopeasti. Olen kuitenkin tyytyväinen siihen, että laululeikkien mukana tapahtumassa oli myös hieman liikunnallisuutta.

Palautteessa toivottiin lisää ohjelmaa päälavalle sekä leikkipistettä aivan pienimmille. Tämä olisi ollut helposti järjestettävissä, sillä satusetä olisi voinut tietysin väliajoin lukea satuja päälavalla, jolloin ohjelmaa olisi ollut enemmän. Äitienpäiväkorttipisteessä oli

varattuna lapsille pehmo- ja muita leluja sekä patjoja, mutta olisi ollut järkevämpää tehdä aivan erillinen vapaan toiminnan leikkipiste, jossa vanhemmat ja lapset olisivat voineet olla yhdessä. Toisaalta äitienpäiväkorttipisteessä olevista lastenhoitajista sekä leikkimahdollisuuksista olisi voinut tiedottaa tehokkaammin.

Eettisiä asioita jouduin pohtimaan siinä, miten tapahtuman ikäraja määriteltäisiin. Saadakseni lastentarhanopettajan pätevyyden, opinnäytetyön tulisi liittyä alle kouluikäisiin. Näin kuitenkin parhaaksi sen, että tapahtuma oli avoin kaikenikäisille. Näin tapahtumasta saatiin nähdäkseni paras mahdollinen hyöty pienessä kunnassa. Työn teoriaosuuden päätin kuitenkin rajata koskemaan enemmän alle kouluikäisiä lapsia ja koenkin, että se oli hyvä ratkaisu. 4H-toiminnanjohtajan mainitsemaa alakouluyhteistyötä olisi mielestäni toki voinut kokeilla, ja ehkäpä osa esimerkiksi K18-pisteen materiaalista oli ajankohtaisempaa juuri isompien lasten vanhemmille. Tämä olisi kuitenkin ollut oman opinnäytetyönsä aihe. On myös muistettava se näkökulma, että kaikille avoimena tapahtumana Keisarin uudet vaatteet toimi myös ennaltaehkäisevänä välineenä ajatellen aivan pienimpiä lapsia ja heidän vanhempiaan.

Eettisyyttä tapahtumassa edusti myös lapsi- ja perhelähtöisyys, josta sainkin paljon positiivista palautetta. Myös K18-pisteen järjestäminen oli eettisesti haasteellista; onko oikein laittaa vanhempien nähtäväksi seksualisoivia kuvia lapsista? Järkyttääkö piste ihmisiä liikaa? Lähtökohtani kuitenkin oli, että vanhempien on hyvä tietää ja nähdä myös lasten pukeutumisen pimeä puoli. Nykypäivän yhteiskunnassa, jossa media tulvii seksualisointia ja rajuja uutisia, tarvitaan hyvin provokatiivisia keinoja, jotta ihmisiä saataisiin heräteltyä. Kävijöiden ja yhteistyökumppanin antama palaute vahvisti ajatustani siitä, että K18-piste oli tärkeä ja oleellinen osa tapahtumaa. Myös se, että piste oli rajattu pois alle 18-vuotiailta, oli eettinen valinta.

Palautteessa saamani kehitysideat olivat mielestäni realistisia ja hyviä, ja olisikin mielenkiintoista toteuttaa tapahtuma uudelleen esimerkiksi jollain toisella paikkakunnalla ottaen huomioon kehitysehdotukset. Olisin voinut ehkä kiinnittää vielä enemmän huomiota tapahtuman jälkimarkkinointiin. Kiitin kaikkia työntekijöitä viestein ja kävijöitä Facebook-sivustolla. Hankasalmen sanomissa 12.5. ilmestynyt juttu (LIITE 12) toimi myös jälkimarkkinoinnin välineenä. Kuitenkin koen, että olisin voinut panostaa enemmän ja laajentaa jälkitoimenpiteitä. Tähän resurssini eivätkä voimani

kuitenkaan riittäneet. Kaiken kaikkiaan olen kuitenkin tyytyväinen tapahtumaan kokonaisuutena. Mielestäni se onnistui ensimmäiseksi omaksi isoksi tapahtumaksi hyvin.

10.2 Tavoitteiden saavuttaminen

Opinnäytetyön toisena päätavoitteena oli lisätä vanhempien tietoisuutta lapsuuden suojelusta lasten pukeutumisen näkökulmasta. Tavoitteena oli myös lisätä kasvattajien tietämystä aiheesta sekä tarjota erilaisia vaihtoehtoja lapsia kovasti seksualisoivan ja kuluttajiksi painostavan muodin rinnalle. K18-piste toimikin tätä tavoitetta ajatellen hyvin. Palautteesta oli selkeästi luettavissa pisteen tehneen vaikutuksen, antaneen tietoa ja avanneen aikuisten silmiä. Lisäksi muut toimintapisteet ja oheistoiminta kuten muotinäytös antoivat tietoa suositeltavasta lasten pukeutumisesta. Perheet saivat myös tietoa pukeutumisen yhteydestä kestävään kehitykseen.

Toisena opinnäytetyön päätavoitteena oli järjestää koko perheen mukava tapahtumapäivä Hankasalmella. Saatu palaute tukee myös ajatusta tämän tavoitteen toteutumisesta. Tapahtuma tavoitti perheitä eri puolilta kuntaa ja tarjosi mukavaa yhteistä tekemistä lapsi- ja perhelähtöisesti. Sosiaalipedagogiikka tapahtuman taustaorientaationa toimi mielestäni hyvänä työkaluna tavoitteiden saavuttamiseen. Ihmiset tapahtumassa olivat iloisia ja hymyileväisiä ja vielä viikkojenkin jälkeen ihmiset kauppajonossa kiittelivät minua tapahtuman järjestämisestä.

Oma ammatillinen ja inhimillinen kasvu olivat myös yksi hankkeen tärkeistä tavoitteista. Opin sekä perheiden kanssa tehtävää työtä että verkostoyhteistyötä erilaisten toimijoiden kanssa. Tapahtuma antoi minulle välineitä ja työkaluja sekä varhaiskasvatukseen että lastensuojelullisen ammatillisuuteni näkökulmasta. Kasvoin myös ihmisenä ja tiedän, että omien lasteni kohdalla sekä lasten ja nuorten kanssa työskentelevänä haluan toimia jokapäiväisessä elämässäni ”turvallisen pukeutumisen lähettiläänä”. Läpi koko opinnäytetyöprosessin pystyin kehittämään itsereflektiotaitojani sekä oman persoonan käyttämistä työssä.

Lyhyellä aikavälillä tarkoituksena minulla oli saada kokemusta tapahtumapäivän järjestämisestä sekä pukeutumisaiheeseen liittyvistä toiminnallisista menetelmistä. Tapahtuman järjestäminen opetti minulle todella paljon, etenkin verkostojen ja tapahtuman henkilöstön merkityksestä. Opin myös aikatauluttamisen ja järjestelmällisyyden tärkeyden. Tapahtuman järjestäminen on kuin tuhannen palan palapeli, jossa jokaisella palalla on oma paikkansa. Vasta kun kaikki palaset ovat paikallaan, voi tapahtuma onnistua. Pystyin kehittämään toimintapäivään erilaisia toiminnallisia menetelmiä, joihin pukeutumisaihe luontevasti sopi. Tapahtumassa käyttämäni menetelmät tukivat hyvällä tavalla lasten ja vanhempien vuorovaikutusta. Pystynkin varmasti käyttämään menetelmiä myös tulevaisuuden työssäni.

Työn osatavoitteena oli myös pohtia ja selvittää kysymystä, minkä takia jo pienet lapset puetaan hyvin aikuismaisiin asuihin. Tähän kysymykseen löysin vain vähän vastauksia. Osaltaan kyse on varmasti siitä, että markkinoiden tarjonta on muuttunut; seksualisoivia vaatteita tehdään suuria määriä ja ne ovat halvempia kuin esimerkiksi kotimaiset, laadukkaat ja turvalliset vaatteet. Myös tavalla, jolla vaatteita mainostetaan ja markkinoidaan, on suuri merkitys. Luulen, että kyse osaltaan myös tietämättömyydestä. Ihmiset eivät osaa arjessaan ajatella, mikä merkitys pukeutumisella on lasten suojelulle. Tämä on aihe, jota mielestäni pitäisi ensin tutkia lisää ja sitten pyrkiä vaikuttamaan sen syihin. En koe, että pelkällä tapahtumalla sain tähän kysymykseen vastauksia, ja tästä aiheesta voisikin tehdä aivan oman opinnäytetyön tai tutkimuksen.

Opinnäytetyön tavoitteena oli herättää myös keskustelua ja ajatuksia aiheeseen liittyen. Hankasalmi on pieni maalaiskunta, johon suuren maailman tuulet eivät ole vielä ehtineet aiheen tiimoilta kovin paljon puhaltaa. Palautteessa todettiin, että tapahtumaa olisi hyvä viedä myös isommille paikkakunnille, joissa aiheeseen liittyvät haasteet ovat suuremmat. Edelleen kuitenkin tapahtuma toimi ennen kaikkea hyvänä ennaltaehkäisyä ja varhaisen puuttumisen välineenä. Keskisuomalaisessa ilmestynyt juttu sai laajaa näkyvyyttä ja näin ollen aiheesta tehtiin tunnetuksi laajemminkin kuin vain Hankasalmella. Henkilökohtaisella tasolla tavoitteena oli saada kokemusta yhteiskunnallisen vaikuttamisen eri muodoista. Opin, että tapahtumalla ja siihen liittyvällä viestinnällä voidaan todella vaikuttaa ihmisiin ja tätä kautta myös yhteiskuntaan. Jatkossa minua kiinnostaisi myös esimerkiksi kokeilla aiheesta kirjoittamista ammattilehtiin.

Näkemykseni mukaan Keisarin uudet vaatteet -tapahtuma vastasi opinnäytetyölleni asettamiin haasteisiin. Uskonkin, että tapahtuma antaa minulle hyvää ammatillista pohjaa tulevissa työtehtävissäni sekä rohkeutta vaikuttaa yhteiskunnallisesti. Opinnäytetyöprosessi opetti minua aivan eri mittakaavassa kuin mitkään luennot, aiemmat tehtävät tai harjoittelut.

11 MITEN PUKEA KEISARI UDELLEEN?

Pukeutuminen vaikuttaa lapsen jokapäiväiseen elämään ja sen eri osa-alueisiin; leikkimiseen ja touhuamiseen, tutkimiseen ja turvallisuuteen. Aiheesta käydään paljon keskustelua mediassa mutta relevanttia tutkimustietoa on haasteellista löytää. Aihe on jatkuvasti edessämme, mutta kuitenkin tuntuu, ettei sitä oteta tarpeeksi vakavasti. Usein saamme lukea lehdistä pedofiliatapauksista. Se saa minut miettimään, voiko lapsen pukeutumisella olla asiaan vaikutusta?

Ajattelen, ettei pedofilia todellakaan synny lasten pukeutumisesta, mutta nykypäivän lasten muoti, joka on aikuisten muotia pienoiskoossa, tekee pedofilian harjoittamisesta helpompaa ja sallitumpaa. Tervettä ihmistä puistattavat kuvat internetin lapsimallisivuilla pikkutyttöistä bikineissään viettelevissä asennoissa eivät ole lapsipornoa, kunhan sivuille on kirjoitettu maininta siitä, etteivät ne sitä ole. Kaikilla on vapaa pääsy kuvamateriaaliin, joka esineellistää ja seksualisoi pieniä lapsia järkyttävällä tavalla. Mikä aarreaitta se onkaan niille ihmisille, jotka saavat asiasta tyydytystä.

Näkemykseni mukaan yhteiskunta koostuu pienistä palasista ja vaikuttamalla näihin pieniin palasiin kerrallaan, saadaan aikaan iso muutos. Mukavan tapahtumapäivän avulla lasten pukeutumiseen voidaan vaikuttaa positiivisella tavalla asianosaisista ja heidän omasta toiminnastaan lähtien. Turha paasaaminen asiasta ei auta, vaan ammattilaisina meidän pitää näyttää eri mahdollisuuksia ja vaihtoehtoja, joista ihmiset tekevät valintansa. Ennen kaikkea on tärkeintä se, millaista esimerkkiä itse omalla toiminnallamme näytämme.

LÄHTEET:

- Aaltonen, Marjo; Ojanen, Tuija; Sivén Tuula; Vihunen, Riitta & Vilén, Marika 2003. Lapsen aika. Helsinki: WSOY.
- Andersen, Hans Christian i.a. Keisarin uudet vaatteet. Viitattu 29.1.2010.
<http://www.kotiposti.net/~raamattu/jt/lisatietoja/satu-keisarin-vaatteista/>
- Arivaara-Suomalainen, Elli 2002. Katkeaako lapsuus napapaidan ostoon? Opettaja 97 (2), 28–30.
- Autio, Minna 2004. Pimulook tyttöjen pukeutumisessa. Teoksessa Anttila, Anna (toim.) Lapsuuden muuttuva maisema. Puheenvuoroja kulutuskulttuurin seksuaalisoinnin vaikutuksista. Helsinki: Gummerus, 32–39.
- Hankasalmen 4H-yhdistys i.a. Yhdistyksemme. Viitattu 15.1.2011.
<http://hankasalmi.4h.fi/yhdistyksemme/>.
- Hankasalmen kunta 2009. Kaksi tärkeintä: Juuret ja siivet. Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma.
- Heikkinen, Laura & Muhonen, Riikka Mari 2003. Kohtaamisia kasvokkain: tapahtumamarkkinoinnin voima. Helsinki: Talentum Media Oy.
- Holopainen, Kaisa 2000. Lapset puetaan vaatteilla aikuisiksi. Lapsen maailma (10), 15.
- Itä-Suomen yliopisto i.a. Sosiaalipedagogiikka. Viitattu 17.1.2011.
<http://www.uef.fi/yhteiskuntatieteet/sosiaalipedagogiikka>.
- Janouch, Katerina 2007. Lasten kanssa: odotusajasta murrosikään. Helsinki: Otava.
- Juurakko, Arto; Kauhanen, Jarkko & Kauhanen, Ville 2002. Yleisötapahtuman toteutus ja suunnittelu. Helsinki: WSOY.
- Kauppila, Reijo 2007. Ihmisen tapa oppia. Johdatus sosiokonstruktiviseen oppimiskäsitykseen. Jyväskylä: PS-Kustannus.
- Kurki, Leena 2001. Sosiaalipedagoginen näkökulma varhaiskasvatukseen. Teoksessa Kirsti Karila, Jarmo Kinos & Jorma Virtanen (toim.) 2001. Varhaiskasvatuksen teoriasuuntauksia. Jyväskylä: PS-kustannus, 112–135.
- Lahtinen, Jukka & Isoviita, Antti 1998. Markkinoinnin suunnittelu. 1. painos. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.
- Lastensuojelulaki 2007/ 417, 13.4.2007. Viitattu 15.1.2011.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070417>

- Lumiaho, Anu 2009. Pukeutumisen merkitys lapsille lasten omasta näkökulmasta. Jyväskylän yliopisto. Kasvatustieteiden laitos, varhaiskasvatus. Pro gradu-tutkielma.
- Martens, Lydia; Southerton, Dale & Scott, Sue 2004. Bringing children (and parents) into the sociology of consumption. *Journal of consumer culture* Vol. 4 (2), 203–227.
- McNeal, James U. i.a. From Savers to Spenders: How Children Became a Consumer Market. Viitattu 16.1.2011. <http://www.medialit.org/reading-room/savers-spenders-how-children-became-consumer-market>
- Mehtonen, Mari 2007. Sosiaalipedagogiikka-projekti. Sosionomien (AMK) varhaiskasvatuksen ja sosiaalipedagogiikan osaaminen. Helsinki: Sosiaalipedagogit Talentia ry.
- Stakes 2005. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. Oppaita 56. Viitattu 14.1.2011. <http://www.thl.fi/thl-client/pdfs/7eef5448-e8a3-4887-ab97-19719ea74066>.
- Suhonen, Jaana 2011. Tapahtumatuottaja. Hankasalmi. Sähköpostiviesti 10.1. Vastaanottaja Anne Hämäläinen.
- Suomen 4H-liitto 2008. 4H-nuorisotyö 2010. Hyvällä harrastuksella huomisen huipulle. Viitattu 22.2.2011. <http://4h.fi/bin.directo.fi/@Bin/14a1912e72471877504e09a0f02a9d0e/1298447051/application/pdf/1749999/4H-NUORISOTYO2010.pdf> .
- Suomen 4H-liitto i.a.a. Tietoa 4H-järjestöstä. Viitattu 5.2.2011. http://www.4h.fi/4h-jarjesto/tietoa_4h-jarjestosta/.
- Suomen 4H-liitto i.a.b. Ympäristöohjelma. Viitattu 22.2.2011. http://www.4h.fi/4h-jarjesto/tietoa_4h-jarjestosta/ymparistoohjelma/
- Suomäki, Sirkka 2010. Toiminnanjohtaja, Hankasalmen 4H-yhdistys. Hankasalmi Henkilökohtainen tiedonanto 20.1.
- Suomäki, Sirkka 2010. Toiminnanjohtaja, Hankasalmen 4H-yhdistys. Henkilökohtainen tiedonanto. Sähköpostiviesti 16.6. Vastaanottaja Anne Varneslahti.
- Tampereen teknillinen ammattikorkeakoulu i.a. Oppia ikä kaikki. Konstruktivistinen oppimisenäkemys. Viitattu 19.1.2011. <http://matwww.ee.tut.fi/kamu/julkaisut/raportit/oppimi09.htm>.
- Tast, Eeva 2005. Sosionomin (AMK) osaamisprofiili varhaiskasvatuksessa ammattikorkeakoulun opettajien näkemänä. Hämeen ammattikorkeakoulu. Viitattu 17.1.2011.

http://portal.hamk.fi/portal/page/portal/HAMKJulkisetDokumentit/Yleisopalvelut/Julkaisupalvelut/Kirjat/opetus_ohjaus_ja_osaaminen/Sosionomin_AMK_osaamisprofiili.pdf

Tommola, Anna 2011. Tyttö vai poika? Meidän perhe (1), 24–31.

Uotila, Minna 1995. Pukeutumisen kuvaus. Helsinki: Yliopistopaino.

Vallo, Helena & Häyrynen, Eija 2003. Tapahtuma on tilaisuus: opas onnistuneen tapahtuman järjestämiseen. Helsinki: Tietosanoma Oy.

Vallo, Helena & Häyrynen, Eija 2008. Tapahtuma on tilaisuus: tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. 2. uud. p. Helsinki: Tietosanoma Oy.

Varsinais-Suomen lastensuojelukuntayhtymä i.a.a. Vanhemmuuden roolikartta. Viitattu 5.1.2011.

http://www.vslk.fi/index.php?option=com_content&view=article&id=10&Itemid=11.

Varsinais-Suomen lastensuojelukuntayhtymä i.a.b. Vanhemmuuden roolikartan internetversio. Viitattu 5.1.2011.

http://www.vslk.fi/index.php?option=com_wrapper&view=wrapper&Itemid=17

Vilka, Hanna & Airaksinen, Tiina 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.

Yhdistyneet Kansakunnat 1959. Lapsen oikeuksien julistus. Viitattu 12.1.2011.

http://www.unicef.fi/lapsen_oikeuksien_julistus

LIITE 1: Tapahtuman organisaatio

KOKO TAPAHTUMA:

Tapahtuman järjestäjä/koordinaattori: Anne Varneslahti / DIAK

Yhteistyökumppani, työelämäohjaaja: Sirkka Suomäki / Hankasalmen 4H

Tilat ja somistus: Anne V. + ystävä

Mainokset: Anne V. + ystävä

KIRPPUTORI: Mannerheimin Lastensuojeluliiton Hankasalmen paikallisosasto.

JUONTAJA: Ystävä

MUOTINÄYTÖS/VAATTEET/JUONTO: Marleena/Marimekko

MUOTINÄYTÖS/LAULULEIKIT/VASTAAVAT: 2 Spektaakkeli-tanssiryhmäläistä

MUOTINÄYTÖS/MALLIT: 15-20 lasta.

TAPAHTUMAKAHVIO: Mennyttä etsimässä –ryhmä ja vastuuhjaaja

TOIMINTAPISTEET:

Vaatehuolto: 2 ohjaajaa

Mennyttä etsimässä: Ei ohjaajaa

Säänmukainen pukeutuminen: 2 ohjaajaa.

Tuunauspiste: Vastuuhenkilö + 2 ohjaajaa.

Äitienpäiväkorttipiste: Vastuuhenkilö + 4 ohjaajaa.

Satuja lukemassa siv. ltk:n jäsenet.

K-18-piste: Yksi valvoja.

Palautevastaava: Kaksi henkilöä.

Yleisohjaaja: Kaksi henkilöä.

ÄÄNENTOISTO: 3 henkilöä.

RAKENTAMINEN & PURKAMINEN: 10-20 ihmistä.

LASTENVAATEYRITYKSET, JOIHIN OTETAAN YHTEYTTÄ:

Jesper Junior, LinusLotta, Nekku, Kimperi, Tutta, Reima, Lassie, CaK-design, Yalo Oy, Punainen norsu, Muru, Pupuna, Ruskovilla, Jutta ja Riemukas.

LIITE 2: Palautelomake

PALAUTE:

Mitä pidit tapahtumasta?

Mikä oli mielestäsi hyvää?

Missä olisi vielä kehittämistä?

Oliko tapahtumasta jotain hyötyä? Mitä?

Muita terveisiä:

Nimi:

Puhelinnumero:

LIITE 3: Kirje lastenvaateyrityksille

Hei!

Olen Diakonia-ammattikorkeakoulun sosionomi-lastentarhanopettajaopiskelija (AMK) Hankasalmelta.

Opinnäytetyönäni järjestän Keisarin uudet vaatteet -nimisen lasten pukeutumiseen liittyvän koko perheen tapahtuman Hankasalmen monitoimitalolla (Koulutie 14, 41520 Hankasalmi) lauantaina 8.5.2010 kello 10–14.

Lähtökohtaisesti olen huolissani siitä, miten nykypäivänä jo pienet lapset puetaan seksikkäiksi pikku aikuisiksi. Opinnäytetyöni päätavoitteita ovat:

- 1) Antaa vanhemmille lisää tietoa lapsuuden suojelusta lasten pukeutumisen näkökulmasta
- 2) Järjestää koko perheen mukava tapahtumapäivä Hankasalmella

Lisäksi haluan edistää kestäväen kehityksen periaatteita painottamalla laadukkaiden ja kestävien kotimaisten lastenvaatteiden ja kierrätyksen tärkeyttä.

Tapahtuma on messutyypinen, päälavalla on lasten muotinäytös ja pukeutumiseen liittyviä laululeikkituokioita. Lisäksi tapahtumassa on kuusi erilaista toimintapistettä, joissa lapset ja aikuiset saavat yhdessä mm. harjoitella vaatehuoltoa ja säänmukaista pukeutumista sekä kokeilla vaatteiden tuunaamista. Lisäksi paikalla on messukahvio ja Mannerheimin lastensuojeluliiton kirpputori. Kutsun mukaan myös kotimaisia lastenvaatealan yrittäjiä.

Kutsunkin nyt Teidät markkinoimaan ja myymään tuotteitanne tapahtumaan. Toivon, että ilmoitatte pääsystänne tai mahdollisesta esteestänne minulle 8.4.2010 mennessä, jotta osamme varata teille pöytätilaa. Mikäli olette estyneet tulemaan, otamme mielellämme messuväelle annettavaksi yrityksenne esitteitä. Annan myös mielelläni lisätietoa tapahtumasta. Olette lämpimästi tervetulleita!

Aurinkoisin kevätterveisin

Anne Varneslahti
 Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak itä, Pieksämäki
 040 753 7520
 anne.varneslahti@student.diak.fi

LIITE 4: Mediatiedote

TIEDOTE

17.3.2010

KEISARI SAA UUDET VAATTEET HANKASALMELLA!

Diakonia-ammattikorkeakoulun sosionomi-lastentarhanopettajaopiskelija (AMK) Anne Varneslahti järjestää opinnäytetyönään lasten pukeutumiseen liittyvän koko perheen tapahtuman Hankasalmella. Kyseessä on innovatiivinen ja nykypäivän ajankohtaiseen aiheeseen pureutuva tapahtuma, jolla pyritään hauskan toimintapäivän lisäksi tarjoamaan kasvattajille lisätietoa lapsuuden suojelusta pukeutumisen näkökulmasta.

Monialaista yhteistyötä eri toimijoiden kanssa

Keisarin uudet vaatteet –tapahtumassa Anne Varneslahden pääyhteistyökumppanina toimii Hankasalmen 4H-yhdistys. Muita yhteistyökumppaneita ovat muun muassa Mannerheimin lastensuojeluliiton Hankasalmen yhdistys, kotimaiset lastenvaatetusalan yrittäjät ja ryhmä hankasalmelaisia nuoria, jotka toteuttavat opinnäytetyön alla omaa Mahis-hankettaan. Nuorten hankkeen tavoitteena on lisätä yhteisöllisyyttä ja antaa ohjauskokemusta ja onnistumisen kokemuksia. Laaja-alaisen tekijäjoukon tuotoksena syntyy mielekäs tapahtuma niin lapsille kuin aikuisillekin.

Koettavaa ja nähtävää kaikenikäisille

Messutyypinen tapahtuma järjestetään Hankasalmen monitoimitalolla lauantaina 8.5.2010 kello 10–14. Tapahtumassa on muun muassa lasten muotinäytöksiä, kotimaisia lastenvaatetusalan yrittäjiä esittelemässä tuotteitaan, MLL:n kirpputori sekä erilaisia toimintapisteitä lapsille ja aikuisille. Toimintapisteillä voi esimerkiksi harjoitella pyykin lajittelua ja narulle ripustamista sekä kokeilla erilaisia tuunaustekniikoita.

Lisätietoja tapahtumasta antaa

Anne Varneslahti
Diakonia-ammattikorkeakoulu
040 753 7520
anne.varneslahti@student.diak.fi

LIITE 5: Mediakartta

ILMOITUKSET:

- Hankasalmen Sanomat
- Facebookin tapahtumasivu
- Kunnan internet-sivut

JUTTUVINKKI:

- Hankasalmen Sanomat
- Keski-suomalainen
- 4H-lehti Pilke
- Talentian jäsenlehti
- Tesso
- Radio Keski-Suomi
- Keski-Suomen alueuutiset

JULISTEET:

- Hankasalmen kunnanvirasto
- S-Market Hankasalmi
- K-Market Kuha
- Torin ilmoitustaulu
- Marleena
- Kuuhankaveden koulu
- Hankasalmen lukio
- Monitoimitalo
- Aseman koulu
- Niemi järven koulu
- Ristimäen koulu
- Häkärinteet
- Revontuli
- Jari-Pekka
- Työvoimatoimisto

- Sale Hankasalmi as.
- Siwa Hankasalmi as.
- Sale Niemisjärvi
- Kosken kauppa
- SPR-kirpputori
- Kirpputori Kk.
- Apteekki
- Terveyskeskus
- Pääkirjasto
- Kirjastoauto
- Aseman kirjasto
- Niemisjärven kirjasto
- Metsätähden päiväkot
- Sillankorvan päiväkot
- Ryhmäperhepäiväkot Pikku-Pöyhölä
- Melli-Elli
- Timpan Grilli

LIITE 6: Hankasalmen sanomien juttu torstaina 29.4.2010
Sivu 7, ½ sivua, Anne Varneslahti.

KEISARIN UUDET VAATTEET
Koko perheen tapahtuma
Monitoimitalolla
lauantaina 8.5.2010
kello 10—14

Päälavalla:
● LAULULEIKKITUOKIOITA
● MARIMEKON
LASTEN MUOTINÄYTÖKSET
klo 10.30 ja 12.30

Messukahvila

TOIMINTAPISTEITÄ:
tuunaus, vaatehuolto, paperinuket,
Mennyttä etsimässä,
K-18, äitienväiväkortit

MLL:n kirppis: pöytävaraukset
Tania Sysmälinen 050 432 9703
TERVETULO!

Vapaa pääsy Menossa mukana 4H Mahis

Keisari saa uudet vaatteet monnarilla

Keisarin uudet vaatteet -tapahtuma tarjoaa vanhemmille lisää tietoa lapsuuden suojelusta pukeutumisen näkökulmasta.

Diakonia-ammattikorkeakoulun sosionomi-lastentarhanopettajaopiskelija Anne Varneslahti järjestää opinäytetyönään lasten pukeutumiseen liittyvän tapahtuman monitoimitalolla äitienpäivän aattona.

Anne Varneslahti kokee, että aihe on tärkeä ja ajankohtainen. Hän on huolissaan siitä, miten lasten muoti on nykyäänä kuin aikuisten vaatteita mini-koossa. Tapahtumalla halutaan tuoda vanhemmille lisää tietoa lapsuuden suojelusta pukeutumisen näkökulmasta ja tarjota lapsiperheille mukava toimintapöytä Hankasalmella.

Monialaista yhteistyötä

Keisarin uudet vaatteet -tapahtumassa Anne Varneslahden pääyhteistyökumppanina toimii Hankasalmen 4H-yhdistys. Muita yhteistyökumppaneita ovat muun muassa Mannerheimin lastensuojeluliiton Hankasalmen yhdistys, Marleena sekä ryhmä hankasalmelaisia nuoria, jotka toteuttavat opinäytetyön alla omaa Mahis-hankettaan. Nuorten hankkeen tavoitteena on lisätä yhteisöllisyyttä ja antaa ohjauskokemusta ja onnistumisi-

sen kokemuksia. Laaja-alaisen tekijäjoukon tuotoksena syntyy mielekäs tapahtuma niin lapsille kuin aikuisillekin.

Koettavaa kaikenikäisille

Messuystyppinen tapahtuma järjestetään Hankasalmen moni-

toimitalolla lauantaina 8.5.2010 kello 10–14. Tapahtumassa on muun muassa lasten muotinäytöksiä, MLL:n kirpputori sekä erilaisia toimintapisteitä lapsille ja aikuisille. Toimintapisteillä voi esimerkiksi harjoitella pyykin lajittelua ja narulle ripustamista sekä kokeilla erilaisia tuunaustekniikoita.

Koko perheen tapahtuma

Keisarin uudet vaatteet

Hankasalmen monitoimitalolla
lauantaina 8.5.2010
kello 10-14

Messukahvila

Päälavalla:
Laululeikkituokioita
Marimekon lasten
muotinäytökset
10.30 ja 12.30

Vapaa pääsy

Toimintapisteitä:
tuunaus, vaatehuolto,
paperinuket, Mennyttä etsimässä,
K-18, äitienpäiväkortit

MLL:n kirppis:
pöytävaraukset
Tanja Sysmälinen
0504329703

TERVETULO!

4H, Marleena, MLL, Mahis, Osmotex, Reima, Kihveli soikoon!, Moilas Leipomo, Rauno Haakassalo

LIITE 8: Pisteohjeistukset

Vaatehuoltopiste

- Toivottakaa jokainen kävijä tervetulleeksi. Voitte kysyä lapsilta ja vanhemmilta, haluavatko he tutustua pisteeseen keskenään vai yhdessä teidän kanssanne.
- Kertokaa, että pisteellä voi ensin lajitella pyykkiä; tummiin, valkoisiin ja punaisiin. Sitten pyykkiä voi ripustaa naruille ja ottaa sieltä pois, sekä laskostaa vaatteita ja kokeilla myös silitysrautaa.
- Kertokaa myös, että infopöydällä on mm. pesumerkintä-infoa, jota saa ottaa mukaan. ☺
- Miettikää yhdessä lasten kanssa, mikä vaate kuuluu mihinkin likapyykkikoriin, mitä vaatteille koneessa tapahtuu jne.
- Auttakaa lasta tarvittaessa kädestä pitäen pyykin ripustamisessa narulle, pohtikaa yhdessä, miksi vaatteet pitää laittaa suorana narulle jne., ottakaa pyykki pois narulta ja käykää läpi sitä, miksei pyykki saa koskettaa lattiaa/maata jne.
- Viikatkaa lasten kanssa yhdessä: voit ensin näyttää itse hitaasti mallia ja sen jälkeen tehdä yhdessä lapsen kanssa.
- Silitysrautaa voi varovasti kokeilla; kuinka painava se on, mitä sillä tehdään jne..

Ennen kaikkea: älkää ottako ressiä, osaatte kyllä! ☺

Menkää tilanteen mukaan, kaikkien ei ole pakko tehdä kaikkea, mutta kaikkea saa kokeilla. ☺

Iloa, hymyä ja aktiivista otetta, sen te osaatte! <3

Tuunauspiste

- Toivottakaa jokainen kävijä tervetulleeksi, kertokaa, että pisteellä voi tutustua erilaisiin tuunaustekniikoihin kirjojen avulla. ☺
- Kertokaa, että teidän opastuksellanne voi myös kokeilla erilaisia tekniikoita paikalla oleviin vaatteisiin ja poimia ideoita kotiin mukaan.
- Käyttäkää rohkeasti itse materiaaleja ja näyttäkää ja keskustelkaa kävijöiden kanssa siitä, mitä kaikkea vanhoille vaatteille voi tehdä niitä uudistaakseen.
- Opastakaa kävijöitä myös koneen ääreen, siinä pyörii kuvasarja hankasalmelaisten nuorten Tuunaten ja stailaten –muotinäytöksestä

Ennen kaikkea: älkää ottako ressiä, osaatte kyllä! ☺

Menkää tilanteen mukaan, kaikkien ei ole pakko tehdä kaikkea, mutta kaikkea saa kokeilla. ☺

Iloa, hymyä ja aktiivista otetta, sen te osaatte! <3

Säänmukaisen pukeutumisen piste / paperinukkepiste

- Toivottakaa jokainen kävijä tervetulleeksi pisteellenne
- Kertokaa, että pisteellä voi neljän eri tehtäväkohdan kautta harjoitella säänmukaista pukeutumista paperinukkeiden avulla.
- Ohjatkaa lapset ja vanhemmat pöydän ääreen, ja kertokaa, että pisteellä voi aivan rauhassa ja omaan tahtiin miettiä, mitä nukelle kunkin ohjeen mukaisessa säätilassa puetaan päälle.
- Jos lapset tulevat pisteelle yksin ilman vanhempia, voitte yhdessä heidän kanssaan miettiä. ☺
- Kertokaa, että pisteellä voi joko värittää itselleen paperinuken kotiin leikattavaksi tai sitten ottaa paperinuken kotiin, ja sekä värittää että leikata sen siellä.
- Kertokaa myös, että kotona nukelle voi tehdä itse lisää vaatteita ja vaikka laittaa kontaktimuovia sen päälle, jolloin se pysyy parempana. ☺
- Auttakaa lapsia paperinukkeiden teossa. ☺

Ennen kaikkea: älkää ottako ressiä, osaatte kyllä! ☺

Menkää tilanteen mukaan, kaikkien ei ole pakko tehdä kaikkea, mutta kaikkea saa kokeilla. ☺

Iloa, hymyä ja aktiivista otetta, sen te osaatte! <3

Äitienpäiväkorttipiste

- Toivottakaa jokainen kävijä tervetulleiksi
- Kertokaa, että lapsen voi jättää tälle pisteelle siksi aikaa, kun itse käy tutustumassa K-18-pisteeseen. Lapsi voi joko kuunnella satua, leikkiä pehmoleluilla tai askarrella ihanan äitienpäiväyllätyksen. ☺
- Tehkää yhdessä lasten kanssa kasseja, leikkikää, siv. Itk.:n jäsenet lukevat lapsille pukeutumiseen liittyviä satukirjoja.

Ennen kaikkea: älkää ottako ressiä, osaatte kyllä! ☺

Menkää tilanteen mukaan, kaikkien ei ole pakko tehdä kaikkea, mutta kaikkea saa kokeilla. ☺

Iloa, hymyä ja aktiivista otetta, sen te osaatte! <3

K-18-piste

- Kysy ohikulkevilta aikuisilta, joko he ovat käyneet pisteellä.
- Opasta, että pisteellä voi käydä tutustumassa siihen, miten hurjaa lasten muoti voi nykypäivänä olla, millaista tutkimustietoa lasten pukeutumisesta on ja mitä aiheesta kirjoitetaan.
- Kerro, että lapset voi jättää äitienpäiväkorttipisteelle parkkiin. ☺
- Kerro myös, että tilassa on tunteenpurkutaulu, johon voi kirjoittaa ylös ajatuksia, joita piste on herättänyt.

Ennen kaikkea: älä ota ressiä, osaat kyllä! ☺

Iloa, hymyä ja aktiivista otetta, sen sinä osaat! <3

Muotinäytös/laululeikit

- Olkaa apuna muotinäytöksessä, auttakaa lapsia vaatteiden vaihdossa ja menkää tarvittaessa lavalle mukaan
- Leikittäkää laululeikit peräjälkeen, Henkikö x juontaa teidät lavalle. ☺
- Muotinäytökset 10.30 ja 12.30, laululeikkejä 11.30 ja 13.30, tarvittaessa myös muulloin, jos siltä näyttää. ☺

Ennen kaikkea: älkää ottako ressiä, osaatte kyllä! ☺

Menkää tilanteen mukaan, ja leikittäkää sydämenne kyllyydestä! ☺

Iloa, hymyä ja aktiivista otetta, sen te osaatte! <3

Palautepiste

- Pitäkää tukkimiehen kirjanpitoa ovesta tulevista ihmisistä
- Kysykää lähteviltä ihmisiltä, joko he ovat antaneet palautetta ja osallistuneet arvontaan
- Antakaa palautelomake, kertokaa, että palautetta voi antaa anonymisti, te leikkaatte lomakkeet irti toisistaan ja sujautatte eri laatikoihin.
- Kertokaa myös, että palaute, pienikin, on todella tärkeää Annen opinnäytetyön kannalta.
- Mainostakaa hyviä palkintoja; Kihvelin lastenkonsertin liput ja Reiman tuotteet, jotka näkyvät takananne. ☺
- Kiittäkää osallistumisesta ja toivottakaa ihanaa kevättä ja äitienpäivää. ☺

Ennen kaikkea: älkää ottako ressiä, osaatte kyllä! ☺

Menkää tilanteen mukaan, kaikkien ei ole pakko tehdä kaikkea, mutta kaikkea saa kokeilla. ☺

Iloa, hymyä ja aktiivista otetta, sen te osaatte! <3

Äänentoisto

10	Aloitusjuonto
10.30	Muotinäytös 1, Henkilö x juontaa Henkilön y estradille, Henkilö y juontaa näytöksen. Taustalla musiikkia hiljaisella
11.30	Laululeikit 1, merkistä musa päälle:
A) Täti Monika, Muksujen musaboksi CD 1, biisi 1
B) Väri laulu, Muksujen musaboksi CD 1, biisi 15
12.30	Muotinäytös 2, sama homma
13.30	Laululeikit 2, sama homma

Henkilö x juontaa juttuja koko päivän, tarvittaessa laululeikkejä leikitetään tiheämpään tahtiin. ☺

Tängjuu gais! ☺

Juonto

10.00 Tervetuliaissanat, voit toivottaa ihmiset tervetulleiksi ja kertoa mitä kaikkea päivän aikana tapahtuu ja mitä voi tehdä ja touhuta. ☺

10.30 Marimekon muotinäytös, Marleena on koonnut näytöksen ja mallit ovat hankasalmelaisia lapsia.

11.30 Laululeikkejä, kaikki voivat kokoontua lähelle lavaa, Speaktaakkeli-tytöt leikittävät vaatteisiin liittyviä laululeikkejä, tulkaa rohkeasti mukaan!

12.30 Marimekon muotinäytös

13.30 Taas laululeikkejä. ☺

Laululeikkejä voi tarvittaessa ottaa myös muihin väleihin, jos siltä näyttää. ☺

Muuta höpistävää kokolailla koko ajan pitkin päivää:

- Vaatehuoltopisteellä voi lajitella, ripustaa, viikata ja silittää pyykkiä sekä osallistua peliin, josta voi voittaa Reiman superpallon! Lisäksi pisteeltä voi ottaa mukaan pesumerkintätaulukon ja tutustua pesupähkinöihin!
- Mennyttä etsimässä -pisteellä voi tutustua hankasalmelaisten lasten vaatteisiin entisaikana. Paikalla on myös Kesti-Wille, jolla on kävijöille oma pulmansa ratkaistavanaan!
- Paperinukkepisteellä voi harjoitella säänmukaista pukeutumista paperinukkejen avulla. Pisteellä voi myös värittää oman paperinukkeen kotiin leikattavaksi ja leikittäväksi!
- Vanhemmille on alakäytävällä oma K-18-pisteensä, jolle pääsee salin keskimmäisestä ovesta. Lapset voi siksi aikaa jättää äitienpäiväkorttipisteelle, jossa pääsee kortinteon lisäksi myös kuulemaan vaateaiheisia satuja.
- Yläkerrasta löytyy messukahvio, josta saa ihania herkuja huokeaan hintaan.
- Yläkerrassa on myöskin MLL:n kirppari, josta voi tehdä upeita löytöjä, käykää siis tutustumassa!
- Päälavan vieressä on keräyspiste, johon voi tuoda ehjiä, hyväkuntoisia lastenvaatteita. Vaatteet annetaan hyväntekeväisyytenä lähiseudun lastensuojeluyksiköihin.
- Muistattehan myöskin osallistua arvontaan sekä antaa palautetta tapahtumasta! Arvonnassa on upeita palkintoja, kaksi kappaletta kahden lipun paketteja Kihvelin lastenkonserttiin sekä Reiman ihania tuotepalkintoja! Palautteen antaminen on ensiarvoisen tärkeää tapahtumaa opinnäytetyönään tekeväälle Annelle!

LIITE 9: Keski-suomalaisen juttu perjantaina 7.5.2010
Sivu 8, ½ sivua. Heidi Pitkänen

Pienen pukku, iso valinta

Lasten pukeutumisella voidaan myös suojella lapsuutta, sanoo hankasalmlainen Anne Varneslahti.

HANKASALMI
Heidi Pitkänen

Huonekaluliikkeen pihalla seisoo pieni tyttö. Ehkä viisivuotias. Päällä liian lyhyt t-paita. Matalla lantiomallia olevat housut paljastavat tytön takapuolen.

– Se pysäytti, ja herätti ajattelemaan lasten pukeutumista lapsuuden yhtenäistä. Mietin, miksi jo pienet lapset pukeutuvat hyvin aikuismaisesti, hankasalmlainen Anne Varneslahti muistelee.

Nyt, kaksi vuotta myöhemmin Varneslahti valmisteleekin toiminnallista oppinäytelyä samaisesta aiheesta osana Diakoniamatmittikorkeakoulun sosio-

nomi-lastentarhaopettajaopin-
tojaan.

Vaikka keskustelu aiheesta on ollut vilkasta, lapsuuden yhtenäisistä pukeutumisesta näkökulmasta on toistaiseksi tutkittu vähän.

Todellisia tarpeita

Varneslahden mielestä kyse on mitä suurimmassa määrin lapsuuden suojelemisesta yhteiskunnassa, jossa nuoruutta ja teini-ikää palvotaan pukeutumisessa vauvasta vaariin.

– Lasten pukeutuminen on menossa koko ajan seksikkäämpään suuntaan. Vaatekaupoissa on välillä vaikea tietää, mihin aikuisten osasto loppuu ja mistä lasten osasto alkaa.

Niin ammatikasvattajille kuin

vanhemmille olisi Varneslahden mukaan tärkeää tarjota tietoa myös lapsen todellisista tarpeista pukeutumiseen liittyen. Lapsen pitäisi pystyä toimimaan vaatteissaan itselleen luonnollisella tavalla: hyppimään, juokse-

» Lasten pukeutuminen on menossa koko ajan seksikkäämpään suuntaan. »

Anne Varneslahti

maan, leikkimään ja tutkimaan ympäristöään.

– Lapsen saadaan mediassa haluamaan asioita syöttämällä heille tiettyä maailmankuvaa. Vanhemmilla pitäisi olla rohkeutta tehdä valintoja sen mukaan, mitä lapsi tarvitsee, ei sen mukaan, mitä hän haluaa tai miten esimerkiksi muut hoitopaikan tai koulutuokan lapset pukeutavat.

Varneslahden oppinäytelyön tavoitteena onkin herättää keskustelua lasten pukeutumisesta sekä tarjota kasvattajille vaihtoehtoja seksuaalisovvan ja ”ahneiksi kullattajiksi” painostavan muodin rinnalle. Toisaalta vaa-

BIKINIT VAI T-PAITA? Anne Varneslahti pohtii oppinäytelyössään, miksi yhä useampi lapsi puo-

kakupissa painaa kulutustottumuksien muuttaminen kestävä kehityksen periaatteita paremmin vastaaviksi.

Yhdessä tehden

Lauantaina Hankasalmla yhdessä vaateusalan yrittäjien, paikallisten nuorten ja muiden keskiyty lasten pukeutumiseen.

toimijoiden kanssa järjestettyä Keisarín uudet vaatteet -tapahtuma muodostaa Varneslahden oppinäytelyön toiminnallisen osuuden. Pääyhteistyökumppanina on Hankasalmen 4H-yhdistys.

Koko perheen toimintapäivä lasten muotiin keskittyvän k-18-piste. Osin provosoivienkin

Tapahtumassa aikuiset ja lapset pääsevät harjoittelemaan yhdessä esimerkiksi säännukäytön avulla.

Toimintapäivään Varneslahti on koonnut vanhemmille oman lasten muotiin keskittyvän k-18-

– Toivon, että Tarkkin nauttii tä ja pui

Toimintapäivä Isoille ja pienille

→ Lasten pukeutumiseen liittyvä koko perheen tapahtuma Keisarín uudet vaatteet järjestetään Hankasalmen monitoimitalolla la 8.5. kello 10–14.

→ Tapahtumassa on muun muassa lasten muotinäytöksiä, kotimaisia lastenvaateusalan tuotteita ja

MLL:n kirpputori. Toimintapisteillä voi esimerkiksi tuunata vaatteita sekä askarrella äitienpäiväkortit kiertäysmateriaalista.

→ Keräyspisteeseen voi samalla tuoda ehjiä, hyväkuntoisia lastenvaatteita, jotka lahjoitetaan lähiseudun lastensuojeluyksiköihin

LIITE 10: Kuvia tapahtumasta

KUVA 1: Yleiskuva pääsalista

KUVA 2: Laululeikkituokio

KUVA 3: Mennyttä etsimässä -piste

KUVA 4: K18-piste

KUVA 5: Tuunauspiste

KUVA 6: Äitienpäiväkorttipiste

KUVA 7: Vaatehuoltopiste

KUVA 8: Paperinukkepieste

LIITE 11: K18-pisteen tunteenpurkutaulun kooste

- Pysäytti
- Niinpä!
- Kuka vanhempi antaa lapsensa pukeutua noin
- Onneksi minulla on vain poikavauva
- Yhdyn edelliseen kirjoitukseen. Uskaltaako niitä tyttöjä ”tehdäkään”?
Vanhemmistahan se on kiinni, mitä lapselleen päälle pukee ja kuinka kasvattaa.
- Lapsille turvalliset vaatteet, ei aikuisille tarkoitettuja vaatteita!!
- Ajatuksia herättävä!
- Vanhempien vastuu on tärkeää!!
- Annetaan lasten olla lapsia!!
- Pistää miettimään!
- Lapsuus viattomuuden aikaa!
- Upea, että tämä K18 on osa tätä positiivista tapahtumaa. Aikuisten tehtävä on suojella lapsuutta – kiitos että teet sitä Anne!
- Pidän tapahtumasta ja erityisesti K18-osiosta paljon, mutta ensimmäinen ajatukseni on, että entä jos tapahtuman järjestäisi jossain isommalla paikalla kuin Hankasalmella? Jos se oikeasti vaikuttaisi.
- Aihe on todella tärkeä ja K18-osio sen vielä varmisti!!
- Missä vanhempien vastuu?!

LIITE 12: Hankasalmen sanomien juttu keskiviikkona 12.5.2010 Etusivu, 2/3 sivua. Tuija Manninen

Vaatteilla voi suojella lapsuutta

Narutoppeja, lappubikineitä, matalia farkkuja. Tutuja vaatekappaleita, jotka kuitenkin yleensä mietellään aikuisten vaateiksi. Viime vuosina samoja asuja on alkanut löytyä yhä useammin myös lastenvaateosastoilta – ja lasten päältä.

Sosionomi-lastentarhoopettajaopiskelija **Anne Varneslahdi** hätkähti nykylasten pukeutumista, kun hän pari vuotta sitten näki erään huonekaluliikkeen pihassa arviolta viisivuotiaan tytön, joka oli puettu lyhyeen t-paitaan ja lantimallisiin housuihin.

– Tytön housut olivat niin matalat, että tytön seisossa suorassa hänen takapuolensa näkyi. Mietin, että miten noissa vaateissa voi leikkiä tai touhua mitään. Useissa meissä näky herättää valvontuneen ja epämuikavan olon, mutta pitää muistaa, että jotkut saavat siitä ”kiksejä”, Varneslahdi toteaa.

Vaikka Varneslahden opinnot Diakonia-ammattikorkeakoulussa olivat tuolloin vielä alkuvaiheessa, tapaus herätti hänessä ajatuksen lasten pukeutumiseen ja lapsuuden lyhemiseen liittyvästä opin- näyttyöstä. Nyt, kaksi vuotta myöhemmin, opinnäyttyö on valmistumassa, ja siihen liittyy Varneslahdi järjesti Keisarin uudet vaatteet -tapahtuman. Sillä hän halusi lisätä vanhempien tietoisuutta lapsuuden suojelusta pukeutumisen näkökulmasta.

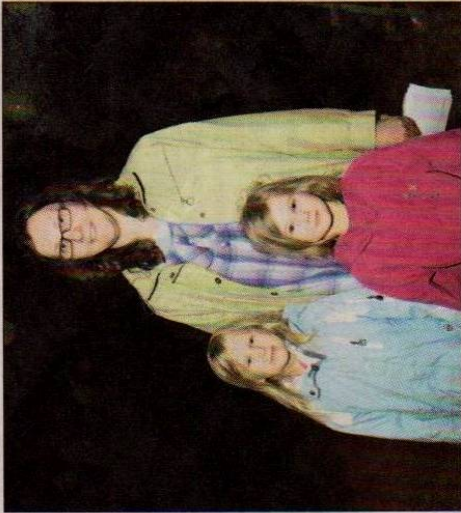
– Vaatevalinnoilla voi suojella lasta yllätyvän monilla asioilla ja mahdollistaa lapselle lapsuuden. Nykyään lapset joutuvat liian varhain nuorten ja aikuisten maailmaan, Varneslahdi sanoo.

Vanhemmat vastuussa lastensa vaatteista

Lasten vaatteet ovat muuttuneet aikuismaisemmiksi, pal-

Sosionomi-lastentarhoopettajaopiskelija Anne Varneslahdi käsittelee opinnäyttyönsään lasten pukeutumista ja lapsuuden lyhenemistä. Opinnäyttyönsä liittyy hän järjesti Keisarin uudet vaatteet -tapahtuman, jossa yhdisty pukeutuminen ja erilaiset toimintapisteet lapsille.

Sari Montonen oli tapahtumassa lastensa Janeten (vas.) ja Lotan kanssa. Montonenkin on huomannut muutoksen lasten vaateissa, mutta ihan kaikkia vaatteita hän ei antaisi lastensa pukea.

Kestävyyttä tärkeä ominaisuus

Lauantaina monitoimitalolla järjestetyssä koko perheen tapahtumassa lapset saivat harjoitella pyykin lajittelua ja ripustamista narulle tai kokeilla erilaisia tumaustekniikoita, joilla saa helposti uutta ilmettä vaatteisiin. Joukko hankasalmlaislapsia pääsi myös muotinäytöksen tähdiksi esittelemään tämän kesän lastenvaateuutuutta.

Tapahtuma herätti kiinnostusta lapsiperheissä, eikä lasten vaatteiden muuttuminen aikuismaisemmiksi ole jäänyt vanhemmilta huomaamatta.

Kolmen lapsen äiti **Sari Montonen** kertoo, että kau- poista saa yhä peruskollareita mutta valikoimissa on myös aikuismaisaisia vaatteita. Hänen perheessään perusvaatteita on kiertätetty lapselta toiselle.

että lapsen on hyvä olla vaat- teissaan.

Montonen kävi katsomassa myös tapahtumassa ollutta K18-pistettä, joka toi kuvien kautta esiin sen, kuinka aikuis- maista lasten pukeutuminen ja vaatearjonta tuo ohessaan lasten ulottuville myös sellaisia asioita, joista heidän ei tarvit- siki tietää mitään.

– Kuvat olivat tosi hurjia. Ne vaatteet eivät olleet lasten vaatteita, mutta kai niitä joutuk- ostavat, sillä eihän niitä muu- ten tehtäisi. Miten vanhemmat voivat antaa lapselleen suostu- muksen sellaisiin kuviin, Mon- tonen ihmettelee.

Montonen ei pukisi omille lapsilleen aikuisten bileme- koilla näyttäviä vaatteita eikä todella lyhyitä hammeita. – En laittaisi lapsille sellaisia vaatteita, joita en pukisi itse- kään, Montonen sanoo.